

იმისთანა წმინდა საძმოში, ბოგბოღი ბუქ-
უბი სიფყვას, ცყუილუბით და ჭბრბით ბუბ-
თის გაფანა ყულა უჯარბისბბაგ უსაბაგლსია.

გამოდის 1918 წლის
25 ივლისიდან

რესპუბლიკა

ორშაბათი-სამშაბათი, 6-7 დეკემბერი, 2021 წ. №209 (9328) ელ.ფოსტა: sakresp@mail.ru და sakresp@top.ge უსი 1 ლარი

თქა ნულუკიანება ოპოზიცი ბეჭებზე დადო!

2

მოსარულ ნაბლს სომ არ ინებებთ, „მითების დაბეჭდორო“?!

3

გავუფრთხილდით დედაშვილურ ბრძნობებს, მაგრამ არ დაგვაპინყდას მთავარი - სამშობლო!

4

მინისტრის ცეცხლოვანი საათი

ოპარ მარგველაშვილი:

5

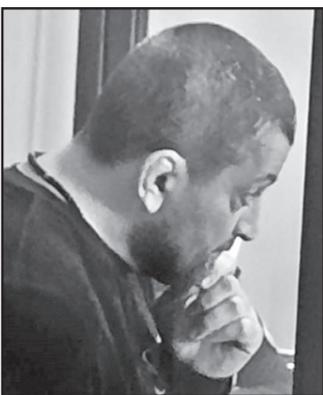
ბიუჯეტს უესეული წურბელები

კრავლი თითს გვიქნავს

8

საქართველო და უკრაინა ისევ ცეცხლს ეთამაშებიან!

ნამირალა გვარამია ხელისუფლებას ზვინდაურის საქმე „შეტენა“!

ადეიშვილმა მისცა და-
ვალება მოსამართლეს, რომ
ზვიადაური ციხიდან გამო-
ეშვა, ხოლო გვარამიამ გას-
ცა დავალება, რომ ბელადის
ტელევიზიებს მათივე ნა-
მოქმედარი ხელისუფლე-
ბისთვის „შეეტენათ“, - ამის
შესახებ ექსპერტი **ლევან
ნიკოლეიშვილი** ზურაბ

ზვიადაურის მოსამართლეზე
სოციალურ ქსელში წერს.
„რამდენიმე დღის წინ დავ-
წერე, რომ თელავის მოსამარ-
თლე, „ნაციონალური მოძრაო-
ბის“ ოფიციალური წევრი მა-
მუკა ნიკლაური საბოტაჟით
არის დაკავებული. დღეს კიდევ
ერთხელ დავრწმუნდი, რომ
ნიკლაური პირადად ადგილსი-
ლისგან იღებს დავალებებს
ქვეყანაში ვითარების ასარე-
ვად.
მივყვით მოვლენებს ქრონო-
ლოგიურად.
ზურა ზვიადაური, რომელ-
საც დიდი ტრაგედია შეემთხ-
ვა და ადამიანი მოკლა, სრული-

ად სამართლიანად იჯდა ციხე-
ში. მოულოდნელად, როდესაც
სააკაშვილის პროცესი იყო ჩა-
ნიშნული, გვარამიას დის ქმარ-
მა, მოსამართლე ნიკლაურმა
იმავე დღეს ჩანიშნა პროცესი
და პროკურატურის უდიდესი
წინააღმდეგობის მიუხედავად,
მან მკვლელობაში ბრალდებუ-
ლი ზვიადაური ციხიდან გამო-
უშვა.
დღეს, ბელადის სამივე არხი
- „მთავარი“, „ტე პირველი“ და
ფორმულა ამზადებენ სიუჟეტს,
როგორ გაათავისუფლა „ქარ-
თულმა ოცნებამ“ ზვიადაური
ციხიდან.
ეს არის კლასიკური მაგა-

ლითი, როგორ უნდა სცადო და
არო ქვეყანაში სიტუაცია.
ადეიშვილმა მისცა დავალება
მოსამართლეს, რომ ზვიადაუ-
რი ციხიდან გამოეშვა, ხოლო
გვარამიამ გასცა დავალება,
რომ ბელადის ტელევიზიებს
მათივე ნამოქმედარი ხელი-
სუფლებისთვის „შეეტენათ“.
რაც შეეხება ლინკს, რომელ-
საც ვაზიარებ - თქვენ აქ ნა-
ხავთ, როგორ ათავისუფლებს
მკვლევებს მოსამართლე ნიკ-
ლაური და როგორ ცდილობს
სიტუაციის მაქსიმალურად
დაძაბვას მისი საეჭვო გადაწყ-
ვეტილებებით!
ამიტომ, კატეგორიულად

მოვუწოდებ იუსტიციის
უმაღლეს საბჭოს - სასწრა-
ფოდ დაიწყეთ დისციპლინა-
რული მოკვლევა ადგილსი-
ლის ხელის ბიჭის მიმართ და
გაარკვეთ, რა მოტივაციით
უშვებს ციხიდან მკვლევებს
ეს არამზადა, სანამ საზოგა-
დოებამ მიიღო ზომები ამ
ზონდერის მიმართ!“, - წერს
ლევან ნიკოლეიშვილი.

თქვა წულუკიანმა ოპოზიციის ბეჭებზე დადო!

5. ნინა ხელიშვილის დროს სასკოლოში შეიჭრა მწერალთა კავშირში და გააოხრა მწერლები!

„ბატონი გიორგი ვაშაძე, რომელიც არის დავით აღმაშენებელი, თქვა, თქვენ ხართ უკულტურობის მინისტრი, მწერლების მკაცრად დაკონტროლებული, შეურაცხყოფები მოდის და შემდეგ არის კითხვა, რას აპირებთ მწერალთა კავშირთან დაკავშირებითო. მინდა, მას შევასხენო და ასევე სალომე სამადაშვილს, რომ მწერალთა კავშირი თქვენ გააუქმეთ და მე რატომ მეკითხებით, რას ვაპირებ მწერალთა კავშირთან დაკავშირებით? რა გაცინებთ ქალბატონო სალომე, თქვენ არ გახსოვთ ალბათ, ბრიუსელში იყავით მაშინ და ესპრესოს ჭიქით ხელში ალბათ აკვირდებოდით დიპლომატიის მშვიდი სახით, რა ხდებოდა საქართველოში. გაგიკვირდებოდათ და მე თქვენ ძალიან დიდ პატივს გცემთ და გამიხარდა, რომ გაგაცინეთ.“

1. გელათის პროექტმა არაა, რომ...

გელათის პროექტი იყო ხარვეზიანი და არავინ არ მიაქცია ამას ყურადღება, მათ შორის არც იმ ორგანიზაციებმა, რომელსაც პირდაპირ ევალებოდათ ზედამხედველობა, ვგულისხმობ ძეგლთა დაცვის ეროვნულ სააგენტოს და მის ხელმძღვანელობას, რომელთაგან უმრავლესობა უკვე აღარ არის თანამდებობებზე, — ამის შესახებ კულტურის მინისტრმა თქვა წულუკიანმა პარლამენტში, „მინისტრის საათის“ ფორმატში, გელათის მონასტერთან დაკავშირებით დეპუტატების კითხვების პასუხად განაცხადა.

„ვინც კომპეტენტური იყო, ისინი ჩარეცხეს ასაკიდან გამომდინარე და მე მომიწია სანთლით მექებნა ის ადამიანები და ის ჯგუფი, რომელსაც რჩევას ვეკითხებო და შევკრიბე. ღმერთმა დიდხანს აცოცხლოს ისინი, მაგრამ გამოცდილი არქიტექტორ-რესტავრატორები არიან ყველანი 70-ის და მეტი ასაკის, არაერთი მათგანი 90 წლისაც, მაგრამ ენერჯული და ჩვენ ვნახეთ, რომ სერიოზული დეფიციტია პროფესიების და ამას უკვე მივყავართ იმ სახელოვნებო განათლების რეფორმასთან, რომელზეც მოგვიწევს საუბარი.“

„ჩვენ ვგეგმავთ, 2022 წლის მაისში ჩავრთოთ სისტემა, რომლის მიხედვითაც ვერც ერთ ძეგლს და მით უმეტეს გელათის მნიშვნელობის ძეგლს, ვერ შეეხება ვერაფერი, თუ მას არ აქვს ოსტატების რეესტრიდან ამონაწერი, რომ ის ნამდვილად არის ხითხურო, ქვითხურო, ან კირითხურო. სხვათა შორის; სკამებმა და სკამზე მჯდარმა ყოფილმა ხელისუფლების წევრებმა, რომლებიც დღეს აქ ბევრს საუბრობენ, გააკეთეს ისე, რომ მოიშალა ყველანაირი ლიცენზირების და სერტიფიცირების სისტემა. ეს ასე იყო და არსებული კანონის მოქმედება შეაჩერეს. რა თქმა უნდა, ამაზე საუბარი უხერხულია, არ მოსწონთ და მოგვიწოდებენ, ძვირფასო უმრავლესობის წევრებო, რომ წარსულზე არ ილაპარაკოთ. მე ვსაუბრობ მომავალზე და ვახსენებ იმას ზოგიერთს, თუ რატომ მიწვევს დღეს მე ოსტატების ძებნა ქვეყანაში სანთლით ხელში, რადგან მათ ძეგლთა დაცვის სისტემა მთლიანად მოშალეს. შენიშვნა სწორია, რომ 2012-დან 2021 წლამდე გავიდა დრო და შესაძლებელი იყო ამის გასწორება უფრო მალე. ძალიან ლეგიტიმური კრიტიკაა, მაგრამ არ მომერიდება და ვიტყვი — მინისტრის სტატუსითაც კი, მე გამოჭირდა ძეგლთა დაცვის სააგენტოსთან ბრძოლა და მათთვის იმის შეგნება, რომ არ შეიძლება ძეგლზე მუშაობდეს უბრალო მუშა, რომელმაც შეიძლება გაგირემონტოთ შინ სამზარეულო. ეს იყო სისტემა, რომელიც ებრძოდა ყველანაირ სიასლეს ამ მიმართულებით. ვიცი, რომ ეს ხელმძღვანელობა, რომელიც მე ვიცი, რომ დეპუტატის ზარბუზსაც სწრაფად პასუხობდა, შეცვალა ახალმა მინისტრმა. გელათმა აჩვენა, რომ იყო კარგი ადამიანი, არ არის საკმარისი. საჭიროა, პროფესიონალიზმი და საჭიროა იმის დაჯერება, რომ არ შეიძლება, ძეგლს ესებოდეს

ის, ვინც ძეგლზე მუშაობა არ იცის. დაემალოთ ეს?! მე ვერ დავმალავ. ეს არის პრობლემა და თუ ხელშეწყობა მექნება, მათ შორის ოპოზიციის მხრიდან, რომ ეს ერთად გავასწოროთ, ძალიან ბედნიერი ვიქნები, თუმცა ალბათ ამ შეთავაზებაშიც მავანი დაინახავს სიძულვილის ენას, რაც არ არის არავითარი პრობლემა.“

2. „ლიტერას“, რომელიც გახდა კავშირში უკან პრემია, სამინისტრო უკან არ დაიბრუნებს!

ჩვენ გვქონდა ლიტერატურული პრემია სახელად „ლიტერა“. ღიად გეუბნებით, რომ ამ პრემიას, რომელიც გახდა კავშირში უკან პრემია, სამინისტრო უკან არ დაიბრუნებს. ჩვენ დავაფუძნებთ ახალ ლიტერატურულ პრემიას, — ამის შესახებ კულტურის, სპორტისა და ახალგაზრდობის მინისტრმა თქვა წულუკიანმა პარლამენტში განაცხადა, სადაც ის დეპუტატების წინაშე „მინისტრის საათის“ ფორმატში წარდგა.

მისი თქმით, ის სასამართლო დავის დაწყებას აპირებდა, თუმცა ეს ვერ გააკეთა, რისი მიზეზიც განმარტა.

„აღმოჩნდა, რომ როდესაც ეს კონკურსი და პრემია „ლიტერა“ დაფუძნდა, სახელმწიფო დონეზე არ იყო საკანონმდებლო არც ერთი აქტი გამომცემული, რომელიც დაადასტურებდა, რომ ეს ნამდვილად სახელმწიფო კონკურსი და პრემიაა. შესაბამისად, როდესაც ეს კონკურსი და პრემია მიითვისა კერძო სტრუქტურამ, ჩვენ ვერ შევძელით სასამართლო დავის წამოწყება. ამიტომაც, ჩემი გადაწყვეტილებით, კუბერავილის პრემია დარჩება კუბერავილის. ჩვენ დავაფუძნებთ სხვა კონკურსს და მე მზად ვარ პარლამენტის კულტურის კომიტეტთან თანამშრომლობისთვის, რათა შევიშუშოთ ისეთი კონკურსი და პრემია, რომელიც შეეხება პირუთენელად ყველას“, — განაცხადა თქვა წულუკიანმა.

მინისტრმა მწერლებსა და პოეტებს სამინისტროსთან თანამშრომლობისკენ მოუწოდა.

3. პანდემიის წელიწადში სამინისტრომ 400-ზე მეტი პროექტი დააფინანსა

ჩვენ ვართ სამინისტრო, რომელიც საჯაროდ ხედავს საკუთარ თავს, როგორც ინსტრუმენტს იმისთვის, რომ ქვეყანაში გაძლიერდეს შემოქმედებითი პროცესი და კულტურის სამინისტრო არ იყოს მხოლოდ იმ ორგანიზაციების სამინისტრო, რომლებსაც აქვთ საჯარო სამართლის იურიდიული პირის სტატუსი, ვინაიდან, ეს არის ის პირველი წუხილი, რომლის შესახებაც ბევრი ხელოვანი მესაუბრებოდა“,

— განაცხადა თქვა წულუკიანმა პარლამენტში სიტყვით გამოსვლისას.

„პანდემიის წელიწადში, შესაბამისად, 3 ივნისიდან 3 დეკემბრის ჩათვლით პერიოდში დავაფინანსეთ 400-ზე მეტი პროექტი, რომელიც მოიცავდა 6759 მონაწილეს 700-მდე სხვადასხვა ადგილს საქართველოს მასშტაბით. ეს არის ერთ-ერთი ყველაზე მასშტაბური საქმიანობა, რომელიც კულტურის ხელშეწყობის პროგრამის ქოლგის ქვეშ გაიმართა. ჩვენი ბიუჯეტი არ არის დიდი ამ პროგრამაში (წელს იყო 11 მილიონი ლარი), მაგრამ მე ხმამალა ვამბობ, რომ საწუნუნო არაფერია. 11 მილიონ ლარად შეიძლება ძალიან ბევრი საქმის კეთება, თუმცა არც იმას დაგვიმალავთ, არ მენყინება თუ გაისად, როგორც ეს წელს გააკეთეთ და ამისთვის დიდი მადლობა, განსაზღვრეთ ეს ბიუჯეტი გაიზარდება.“

4. 2012 წლამდე საელჩოებისთვის გადამხდული 117 ექსპონატიდან 53 დაპარბულია!

2012 წლამდე საელჩოებისთვის გადაცემული 117 ექსპონატიდან, ძირითადად, ეს არის ძვირადღირებული ფერწერული ტილოები, 53 სავარაუდოდ დაკარგულია, — ამის შესახებ საქართველოს კულტურის მინისტრმა თქვა წულუკიანმა პარლამენტში „მინისტრის საათის“ ფორმატში სიტყვით გამოსვლისას განაცხადა.

„ფონდები მოსაწესრიგებელია და მიმდინარეობს ინვენტარიზაცია. ჩვენ უკვე ვიცით მგალითისთვის, რომ 2012 წლამდე საელჩოებისთვის გადაცემული 117 ექსპონატიდან, ძირითადად, ეს არის ძვირადღირებული ფერწერული ტილოები, 53 სავარაუდოდ დაკარგულია. შესაბამისად, აქ გამოძიება იქნება დასაწყისი, როგორც კი ინვენტარიზაციის პროცესი დასრულდება.“

მინდა ჩეხეთში ჩვენს საელჩოს და ჩემს პირველ მოადგილეს ვუთხრა მადლობა, ვინაიდან საელჩოებიდან გადარჩენილი ფერწერული ტილოების დაბრუნების პროცესი დაიწყო და ჩეხეთში ჩვენი საელჩო იყო ამ მხრივ პირველი მერცხალი. დანარჩენ საელჩოებთან, რა თქმა უნდა, მეც და ჩემი კოლეგაც — ბატონი საგარეო საქმეთა მინისტრი ვიმუშავეთ, რათა ეს ექსპონატები დაბრუნდეს ეროვნულ გალერეასა და ხელოვნების მუზეუმში. იქნება სხვა დანაკლისებიც. ამის შესახებ ინფორმაცია არსებობს და ინვენტარიზაციის საბოლოო შედეგები ცნობილი გახდება მომავალი წლის გაზაფხულზე“, — განაცხადა თქვა წულუკიანმა.

ესე იგი, ქალბატონო სალომე, 2007 წელი დგას, ჰოდა, 04:00 საათზე სპეცრაზმი, თქვენი ხელისუფლების დროს შეიჭრა მწერალთა კავშირში, იქიდან გამოყარა მწერლები. არაერთ მათგანს დღესაც აქვს მაშინდელი შოკით გამოწვეული ჯანმრთელობის სერიოზული პრობლემები, შემდეგ ამ ხალხს მოუწია დავა სასამართლოში, რომელიც აბა, გამოიცანით როგორ დამთავრდა, წააგეს. ნივთები ფანჯრიდან გადმოუყარეს, ამის დაუხსტება დამავიწყდა და მოკლედ, ეს მწერალთა კავშირი დატოვეს ქუჩაში. შემდეგ ტაშვანდურის თანხლებით შექმნეს ამ შენობაში მწერალთა სახლი, რომელიც დღემდე იმ მწერალთა კავშირის დროინდელ მწერლებს არ უშვებს შენობაში. ეს სომ რეალობაა და ბატონი გიორგი ვაშაძე მე ეკითხება მწერალთა კავშირთან დაკავშირებით რას აპირებო. ალბათ მას უნდოდა ეკითხა, რა რომ მწერალთა სახლი შევქმენი, იმასთან დაკავშირებით რას აპირებო. თუ ეს იყო შეკითხვა, მწერალთა სახლის ამჟამინდელ შენობას ასევე აქვს პრობლემა და ჩვენ 90 000 ლარამდე უკვე დაგხარჯეთ, რომ გამაგრების პროცედურები დაგვეფინანსებინა, ასევე მათ პროექტებს ვაფინანსებთ, არც არავინ ეკითხება, რას აკეთებენ და მგონი, ეს კარგია. თუმცა „ლიტერას“,

ყველაზე ოდიოზური პოლიტიკოსი

ხელოვნების ენით ნასამართლი დიპლომატიკა...

დღეს საქართველოში კულტურის პოლიტიკა განხილულია როგორც უმნიშვნელოვანესი პრიორიტეტი ქვეყნის განვითარებისთვის. საქართველო თავისი მდიდარი, შთამბეჭდავი ისტორიით და მისწრაფებებით გამოირჩეული და უძველესი ენა, რომელიც მსოფლიომ კიდევ უფრო კარგად უნდა გაიცნოს და დააფასოს. სწორედ კულტურა განსაზღვრავს ერის მნიშვნელოვან ღირებულებებს. განათლება და კულტურა არის ის მიმართულებები, რომლებიც ქვეყნის განვითარების მთავარი ქვაკუთხედი, — ამის შესახებ კულტურის კომიტეტის თავმჯდომარე ელისო ბოლქვაძემ პარლამენტის პლენარულ სხდომაზე განაცხადა, სადაც „მინისტრის საათის“ ფორმატში კულტურის მინისტრს მოუსმინეს.

მისი თქმით, განათლების, მეცნიერებისა და კულტურის კომიტეტის ხელმძღვანელობისას, თეა წულუკიანის მიერ უმნიშვნელოვანესი ნაბიჯები გადაიდგა გელათის სამონასტრო კომპლექსის კონსერვაცია-რესტავრაციის პროცესში გამოვლენილი ხარვეზების მოგვარების მიზნით. ასევე, მის მიერ პრიორიტეტულ საკითხად იქნა მიჩნეული ოქროს ფონდისა და შალვა ამირანაშვილის სახელობის ხელოვნების მუზეუმის გადარჩენა.

„მჯერა, ქალბატონი თეა აქტიური მონაწილეობით მოხერხდება უდიდესი მნიშვნელობის მქონე კულტურული მემკვიდრეობის ძეგლების გადარჩენა. კიდევ ერთხელ გამოვხატავთ მზაობას, მხარი დაუჭიროთ კულტურის, სპორტისა და ახალგაზრდობის სამინისტროს, რათა ქვეყანას გააჩნდეს კულტურის პოლიტიკის ერთიანი ხედვა, რომელიც მიმართული იქნება არსებული გამოწვევების დაძლევისა და ქვეყანაში შემოქმედებითი პროცესის პარამონიზაციისა და განვითარებისკენ“, — განაცხადა კულტურის კომიტეტის თავმჯდომარე.

სპორტის უნივერსიტეტის გაუქმება იყო ძალიან დიდი შეცდომა

„მოსხენების სპორტის საკითხით დაწყება იყო უპრეცედენტო. მე, როგორც ყოფილ სპორტსმენს, ეს ძალიან გამიხარდა, რადგან სპორტი ყოველთვის ბოლოს იყო მინისტრების გამოსვლებში“, — განაცხადა საპარლამენტო უმრავლესობის წარმომადგენელმა შოთა ხაბარელმა პლენარულ სხდომაზე, სადაც დეპუტატები კულტურის, სპორტისა და ახალგაზრდობის მინისტრს თეა წულუკიანს მინისტრის საათის ფორმატში უსმენდნენ. შოთა ხაბარელის თქმით, თეა წულუკიანი ბევრ უმნიშვნელოვანეს საკითხს შეეხო სპორტთან მიმართებაში, მათ შორის, სპორტის უნივერსიტეტს, რომელმაც მისივე თქმით, დიდი ქარცეცხლი გამოიარა.

„ჩვენმა წინამორბედმა ხელისუფლებამ გადაწყვიტა, რომ არ უნდა არსებობდეს ასეთი უნივერსიტეტი და გააუქმა იგი. ეს იყო ძალიან დიდი შეცდომა. დღეს, როცა ვსაუბრობთ სპორტში ჩართულობაზე, ზუსტად იმ დროიდანაა დაწყებული. 350 000 ადამიანიდან, რომელიც სპორტში იყო ჩართული, 30 000 ადამიანამდე ჩამოიყვანეს. ეს იყო დიდი ტრაგედია. დღეს ვსაუბრობთ მაღალი მიღწევების სპორტზე, სადაც დიდი წარმატებები გვაქვს გამოწვევების გარეშე, მაგრამ დიდი გამოწვევაა მასობრივ სპორტში და ძალიან კარგია, რომ შექმენით ეს დეპარტამენტი თქვენს სამინისტროში“, — მიმართა შოთა ხაბარელმა თეა წულუკიანს. მისი თქმით, ხელისუფლებამ უნდა მონახოს გზები, რომ მომავალი თაობა ჩაერთოს სპორტში. მისი თქმით, გამოწვევებია სპორტულ ფედერაციებთანაც.

დედა! — ამ ულამაზეს ქართულ სიტყვასთან დაკავშირებით, ერთი სასტიკი, მაგრამ ამავე დროს გულიან-მაჩუყებელი ლეგენდა მაგონდება: საყვარელმა მეუღლემ ქმარს, ახალგაზრდა კაცს, რატომღაც თავის მიერ ათვალისწინებული დედამთილის ცოცხალი გულის მოტანა დაავალა. ბიჭს, რასაკვირველია, დედა უყვარდა, ასეთმა განცხადებამ შეზარა მისი სული. თუმცა, იცოდა რა, დავალების შეუსრულებლობა მისთვის ძვირფას ქალს დააკარგინებდა, დედა განირა... დედის ცოცხალი, მფეთქავი გულით ხელში გაუდგა გზას ცოლისაკენ. გზაში წაიფორხილა, ლამის დაეცა და ამ დროს დედის კენესა შემოესმა: ფრთხილად შეილო, არ დაეცე, რამე არ იტკინო... მგონი, ლეგენდა აქ წყდება, მაგრამ არა, არა... ამ ლეგენდის თუ გადმოცემის თითოეული წამკითხველის გულში იგი უთუოდ გრძელდება სხვადასხვა ვარიანტით. დიას, დედა — სიცოცხლის წყარო, შვილისადმი მარადიული ერთგულება. შვილი კი დედისთვის განსხეულებული სიცოცხლე და უკვდავებაა. როგორ შეიძლება დედას შვილი, როგორი პიროვნებაც არ უნდა იყოს იგი, არ უყვარდეს და რაიმე ხიფათის დროს არ შეიმართოს მის დასაცავად!

გაპუფრთხილდეთ დედაპვილურ ბრძნობებს, მაგრამ არ დაგვაპინყდეს მთავარი - სამშობლო!

არა მგონია, არსებობდეს საქართველოში ადამიანი, რომელსაც არ ესმოდეს, რა ცეცხლი ტრიალებს იმ ქალბატონის გულში, რომელიც ახლა თავის პატიმარ შვილს თავზე ევლება არა მხოლოდ იმიტომ, რომ ეს მისი მოვალეობაა. არა, დედის საოცარი, ყველაფრის დამთმობი და გადამალაველი გრძნობა, რაც ერთი გამოუთქმელია, სიყვარულზე უფრო დიდი და ზე დგას, მას აზროვნებას უზუნდოვნებს! აბა, სხვაგვარად როგორ შევავასოთ ამ ინტელექტუალი ქალის სიტყვები — შვილს მიკლავენ, მიშველეთო. ან კიდევ... მაშინ, როდესაც საზოგადოებაში და კიდევ უფრო კონკრეტულად — სამართალ-დამცველ ორგანოებში, უამრავი მძიმე ფაქტების გამო-ისობით, სულ სხვა მოსაზრებებია მისადმი (ყოფილ პრეზიდენტზე, მიშა სააკაშვილზეა საუბარი), დედა ამბობდეს გმირი და გმირობის გამო ბრალდება წაუყენონ?!.. ნამდვილად საკვირველი ამბავია. ამ დროს ყველამ ვიცით, რომ საქართველოს მესამე პრეზიდენტი, რომელმაც რამდენიმე წლის წინ უარი განაცხადა საქართველოს მოქალაქეობაზე და ამით თავადვე ხაზი გადაუსვა თავის ყოფილ პრეზიდენტობასაც, არ არის გმირი. გმირობა იქით იყოს და, უბრალოდ არ არის მართალი კაცი.

სამწუხაროდ, ისე განვითარდა მოვლენები, რომ მსოფლიომ გაიგო ის კი არა, რა ხდება საქართველოში, ის კი არა, რომ დაჭერილია საქართველოს სახელმწიფო საზღვრის უკანონოდ გადაძვეტი უკრაინის მოქალაქე, ის კი არა, რომ პატიმრობაში იყვანეს საქართველოს წინაშე მძიმე ბრალდებების მქონე პირი, არა, ტაშტი გატყვისილია და ხმა სულ სხვაგვარად არის გაგვარდნილი, — ვილაცის ახირებული ხასიათის გამო, დაიჭირეს საქართველოს მესამე პრეზიდენტი! თქვენ წარმოიდგინეთ ახლა, რა დღეში არიან საქართველოს სამართალდამცავი თუ ძალადგანი უწყებები და თავად საქართველოს მთავრობა, რომელიც დემოკრატიული მართვისა და დასავლეთთან ურთიერთობის პირუთენელი დამცველია (ასე ვხედავთ და ასე ვიცით!). ვის უნდა სააკაშვილის სიკვდილი? სიკვდილი კი არაა, იგი თითქმის არც პატიმარია, სანატორიულ პირობებში მყოფი თავზე ახვევია რჩეული ექიმებისაგან შემდგარი კომისიები, რომლებიც თითქმის ყოველდღე კონსილიუმებს ატარებენ მისი ჯანმრთელობის დასაცავად... აქედან გამომდინარე, სააკაშვილის სიკვდილი სწორედ არ უნდა (არ აწყობს!) იმ ძალას, რომელიც ქვეყანაში ამ საქმიანობას უძღვება და რომლის მისამართითაც ქალბატონმა გვაუწყა — შვილს მიკლავენო! თუმცა, ისიც უნდა გავითვალისწინოთ, რომ ეშმაკს და ბოროტს რა უნდა, ვისი ნამება და ვისი გადარჩენა, ვინ გაიგებს! ეშმაკი კი, მართლაც, დიდად მოსძალბებინა ქვეყანას პირდაპირი გაგებებით, აოხრებენ მას.

ადამიანებს, რომლებმაც იციან რა მდგომარეობაა ქვეყანაში, რომლებსაც მხოლოდ ის სურთ, რომ სამართლიან ქვეყანაში იცხოვრონ, გუშინდელი შეცდომების ანალიზით ხვალინდელი დღისთვის სავალი გზა გაიკაფონ, რა თქმა უნდა, პატიმარ სააკაშვილის ჯანმრთელობა უფრო სურთ, თუნდაც ყველა დანარჩენ იმ ადამიანებზე მეტად, რომლებიც ახლად ქუჩაში დგანან და ვერ აკონტროლებენ საკუთარ ქვეყნებს. რა რჯით, რა უნდათ, იციან კი? თვეები კი არაა, წლებია უკვე ქვეყანას ანკლერვენ, აოხრებენ. მტრის შემოსევას უფრო ჰგავს მათი, ეგრეთ წოდებული დემონსტრაციები... რომელთაც,

რატომღაც, ჩვენდა სამარცხვინოდ, სამშობლოს სიყვარულის მონოდებით „ამშვენებენ.“ ამ არეულობის დასაგვირგვინებლად, ანუ მთავრობის დასამხობად მათ სწორედ ისეთი ქარი ზმატული პიროვნება ესაჭიროებოდათ, როგორც 2003 წლის გადატრიალებაში გამობრძმედილი და წარმატებული მიშა ბრძანდებოდა.

კარგა ხანია იგი უკრაინიდან ჩამოსვლით და „მერე თქვენ ნახეთ, რაც მოვიდა“ მოტივით ემუქრებოდა ახლანდელ მთავრობას, მაგრამ დიდი ხნის განმავლობაში მუქარა მუქარად რჩებოდა. ფრთხილი (მშინშარაო, ამბობენ) იყო ჩვენი „გმირი.“ მაგრამ ბოლოს, ამა წლის ოქტომბერში, მას შემდეგ, რაც ოპოზიციის არჩევნებში მარცხმა სულ გააგიჟა და ნყობიდან გამოსული კიდევ უფრო გაბოროტდა, მიშას გადაწყვეტინეს (აქ, უთუოდ „ვილაცებიც“ ჩაერივნენო, ამბობენ!), დიას, გადაწყვეტინეს „გმირობა.“ სასურსათო მანქანაში შეჭერთეს და ქვეყნის ასარევედ შემოგზავნეს. ჩაუნერხეს იმედი: ხალხი ჩვენს მხარეზეა, რევოლუციის სანთებელა აკლია და თუ ჩამოხვალ, რევოლუციური კოცონით (და ამჟამად არა ვარდებით) პირდაპირ პარლამენტში მოვხვდებითო.

აი, ასე იყო ეს ამბავი ჩემო დეიდაცო, და მიუხედავად იმისა, რომ სულით და სორცით, ჩვენც, ქართველ ხალხსაც გვინდა, ჩვენი პრეზიდენტები გმირები იყვნენ, ჩვენდა საუბედუროდ, არ არიან გმირები. გინახავთ გმირი სამშობლოსა და თავის ხალხს ღალატობდეს? ძლივს აწყობილ ქვეყანას „კრიჭაში ჩაუდგეს“, ქვეყნის განვითარებისთვის მოსამზადებლად ერთი წუთითაც დროს არ აძლევდეს, ხალხს უსაქმურობისაკენ, ქუჩაში დგომისაკენ მოუწოდებდეს მხოლოდ იმისათვის, რომ გინდათ თუ არა, მთავრობაში მე და ჩემი ამაღა უნდა მოგიყვანოთ. და განა არ იყვნენ სათავეში და მერე რა გააკეთეს. ხალხს ნუთუ დაგვაინყდა წინა ხელისუფლების ზნე და მორალი? მერე რაო, ამბობენ ზოგიერთები, ახლა ისინი გამოცდილები არიან და თუ მთავრობაში მოვიყვანთ, ნამდვილად კარგად იმუშავენო. წარმოგიდგენიათ ასეთი გულუბრყვილობა? კარგი, დაეშვათ, რომ ასეც იქნება, ყუორნები გათეთრდებიან“, მაგრამ ის, რაც ჩაიდინეს, მხეცობა და არაადამიანობა, — დანაშაული არ არის? და თუ სახელმწიფოში გვინდა ვიცხოვროთ, კანონმა არ უნდა იკანონოს?

ჩემდ უნებურად, თემას გადავუხვიე, მშობლისა და დამნაშავე შვილის საკითხზე მქონდა საუბარი დაწყებული. დამნაშავე კიდევ დამნაშავეს გააჩნია. ქართველისთვის (ადამიანისთვის!) სამშობლო ყველაფერია: დედა, მამა, და-ძმები, წინაპრები, მათი საფლავები, მიწა და ზეცა! ერთი სიტყვით, რაღაც ზებუნებრივი გრძნობაა სამშობლოს სიყვარული ეს თუ არა, რატომ წირავდნენ გმირები სიცოცხლეს სამშობლოსათვის. დაგვაინყდა ჟიული შარტავა და მისთანანი რამდენი! სამშობლოს ღალატისთვის დიდმა ყაზბეგმა ხევისბერ გოჩას ერთადერთი შვილი გაანირვიანა! ძვირფასო დეიდაცო, ძვირფასო მკითხველებო, სჯობს, რომ ბუნდოვანი საქმე მივანდოთ სასამართლოს, გმირისა თუ დამნაშავეს სახელით წინასწარ, დაუფიქრებლად ნუ დავმანთავთ ადამიანს! გავეფრთხილდეთ დედაშვილურ გრძნობებს, მაგრამ არ დავივიწყოთ სამშობლო!

გულნარა სტურუა

მეტროსადგური „გოცირიძის“ განახლების სამუშაოები შვიდ თვეში დასრულდება, ამის შესახებ დედაქალაქის მერმა განაცხადა

სამუშაოების შეფერხება კონტრაქტორი კომპანიის მიერ ნაკისრი ვალდებულებების შეუსრულებლობამ და მეტროსადგურის ბაქნის უვარგისობამ გამოიწვია.

მეტროსადგურ „გოცირიძის“ სარეაბილიტაციო სამუშაოები მიმდინარეობს, რომელიც უკვე დამთავრებული უნდა ყოფილიყო, თუმცა, აქ იყო ორი დიდი პრობლემა: კომპანიის პრობლემა, რომელმაც ვერ შეასრულა ხელშეკრულებით გათვალისწინებული ვალდებულებები, შესაბამისად, ეს კომპანია გავუშვიტ და შავ სიაში შევიყვანეთ. მეორე პრობლემა იყო ბაქნის უვარგისობა, რომელიც რეაბილიტაციას არ ექვემდებარებოდა და საჭირო გახდა ახალი პროექტის განხორციელება. უკვე დაწყებულია რეაბილიტაცია, ახალი ბაქნის პროექტის შექმნა. ეს იყო ერთადერთი სადგური გადახურვის გარეშე, დღეს უკვე მომზადებულია კონსტრუქციები, ესეც გადახურული სადგური იქნება და და-

ახლოებით, შვიდი თვე დასჭირდება სამუშაოების მთლიანად დამთავრებას, – განაცხადა კახა კალაძემ.

მეტროსადგურ „გოცირიძის“ სარეაბილიტაციო სამუშაოებთან დაკავშირებით, თბილისის სატრანსპორტო კომპანიამ 2021 წლის 11 ნოემბერს გააფორმა ხელშეკრულება ახალ მომწოდებელთან – შპს „ამპისონთან“. რომელმაც ხელშეკრულების ფარგლებში უნდა ჩაატაროს ბაქნის დამატებითი კვლევა; კვლევის საფუძველზე შეიმუშაოს ბაქნის ახალი კონსტრუქციული გადაწყვეტა და პროექტი; განახლებული პროექტის მიხედვით განახორციელოს ბაქნის კონსტრუქციული ელემენტების დემონტაჟი და ახლის მონტაჟი; დაასრულოს მეტროსადგურზე დარჩენილი სარემონტო სამუშაოები. სახელშეკრულებო ხელშეკრულება თანხა შეადგენს დაახლოებით 4,7 მლნ ლარს, რომელიც პროექტირების დასრულების შემდეგ შესაძლოა დაკორექტირდეს.

მეტროსადგურ „გოცირიძის“ გახსნამდე მგზავრების მომსახურების მიზნით მეტროსადგურ „დიდუბიდან“ მეტროსადგურ „გოცირიძემდე“ დაინიშნა ავტობუსის დროებითი მარშრუტი №169.

რაჭა წარმოადგენს კავკასიის უმშენებლეს კონტინენტს და ვერ ვისვენებ შეეცარიაში ასეთ ადგილს, რომელიც შეედრება მას. პარლ კოხი

ასალი გზა ასალ

სისოსხლას მოგპიბანს...

ამ გზის გახსნით რაჭა აღდგება, უფრო სწორად, რაჭა აღდგება, რადგანაც ბოლო 50-60 წლის განმავლობაში ამ ულამაზეს კუთხეში მოსახლეობა, პირუტყვის რაოდენობა და მიწის საფარგულების ათვისება კატასტროფულად შემცირდა. თუ ერთხანს რაჭაში 60 ათასზე მეტი მოსახლე იყო, რაიონში 6 ათასი ადამიანიც არ სახლობს. მოსახლეობის მიგრაციის ძირითადი მიზეზი შრომის ძიძმე პირობები იყო – მექანიზაციის დაბალი დონე, იძულებით სხვა რეგიონებში ჩასახლება, ქალაქში ცხოვრების სურვილის გაძლიერება, მოუწესრიგებელი გზები... ყოველივე ამას დაემატა უშუქობა, 1991 წლის საშინელი, დამანგრეველი მიწისძვრა და რაჭა ნელ-ნელა დაცარიელდა.

ონი-ალპანა-ქუთაისის გზით მგზავრობა ვინრო, მოუხრეშავი და გრძელი გზის გამო გაძნელებული და საშიში იყო. ონი-შქმერი-საჩხერის გზით მგზავრობა ცხენით ან ფეხით შეიძლებოდა. „გზას ვამბობ, თორემ რა გზაა, ვინრო ბილიკი კლდეზედა, სავალად მეტად ძნელი, ფეხს ძლივს აცილებ ფეხზედა“ – სწორედ ამ გზას მიესადაგებოდა სულმნათი ვაჟას სიტყვები. რაჭველი ხელოსნები ფეხით, ონი-ცხინვალ-გორის საცალფეხო გზით კახეთში ჩასასვლელად რამდენიმე დღეს უნდებოდნენ. ახლა კი ამ ლამაზ ბუნებაში უაღრესად კეთილმონყობილი გზით და საიმედო ავტობუსებით, ან მსუბუქი ავტომანქანით თბილისი-საჩხერე-ონის გზით შეიძლება რაჭაში 3 საათში ამოხვიდეთ.

„რაჭა საქართველოს უძველესი და უმშენებლესი კუთხეა, ბუნებას თავისი მადლი არ დაუკლია ამ მხარისთვის. იშვია-

თად იშვიათი ასეთ კუთხეს ასეთ პატარა მანძილზე. ასეთი მრავალფეროვნება უცხოელს შეიძლება ზღაპარში წაეკითხოს. უეჭველად დიდი ხელოვანი უნდა იყო, რომ რაჭის ბუნება სრულად დაახასიათო“ – ბრძანებდა ჩვენი ბუნებით მოხიბლული, ცნობილი აკადემიკოსი ნიკო კეცოველი, რომელსაც მართლაც დაეჯერებოდა, რადგან მთელი საქართველო ფეხით ჰქონდა შემოვლილი.

მართლაც ერის კატასტროფა იქნებოდა ამ უმშენებლესი კუთხის გაუღებლობა. ახალი გზა კი დიდად შეუწყობს ხელს ხალხის მისვლა-მოსვლას, ძველ საცხოვრის დაუბრუნდება მოსახლეობა, დამუშავდება საკარმიდამო ნაკვეთები, მოინევენ მოსავალს და ეკონომიკაც გაუმჯობესდება. რაჭველი კაცი მკვიდრად მოიკიდებს ფეხს მამაპაპისეულ მიწაზე. ამჟამად სოფლებშიც ფართოდ მიმდინარეობს შიდა გზების კეთილმოწყობა.

უაღრესად დიდი მადლობა ჩვენს მთავრობას და ყველა იმ ადამიანს, მათ შორის ონის რაიონის ყოფილ დეპუტატს პარლამენტში დავით საგანელიძეს, ვინც ამ ისტორიული საქმის დაგვირგვინებაში თავისი წვლილი შეიტანა. ჩვენს საჭირობო-საკითხებს თქვენი გაზეთი ხშირად უთმობდა საკუთარ გვერდებს, ამ უნიკალური და სასიცოცხლო საჭირო ახალი გზის გაყვანასაც მშენებელი წერილები დაუთმეთ, რაც ძალიან გვახარებს აქაურებს. ესე იგი ჩვენი გაჭირვება და სიხარულიც გულთან მიგაქვთ, რისთვისაც დიდ მადლობას მოგახსენებთ!..

პატივისცემით
ბიორბი ლოპუჯანიძე

რამ ჩამოშალა ნაპირობის ბზარი? რაგომ არ ახიანება საქართველო ისოფლიო ტენდენციას?

ინფორმაციამ სამხრეთ აფრიკაში კორონავირუსის ახალი შტამის გაჩენის თაობაზე ნავთობის გლობალური ბაზრები ჩამოშალა. ერთი ბარელის ღირებულება უკვე ჩამოსცდა 70 დოლარს და გაიაფების ტენდენცია შეუქცევადია. მიუხედავად იმისა, რომ პროცესი უკვე კარგა ხანია გრძელდება, საქართველოში სრული უძრაობაა. არადა, ასეთი მკვეთრი ვარდნის ფონზე, ადგილობრივი ბაზარზე ფასების კორექტირება უკვე უნდა მიმდინარეობდეს.

კოვიდის ეს სახეობა დღემდე არსებულეზე უფრო საშიშია, მათ შორის იმიტომ, რომ მის წინააღმდეგ არსებული ვაქცინების ეფექტურობა ეჭვის ქვეშ დგას. ევროპის რამდენიმე სახელმწიფომ, მაგალითად, გერმანიამ, ნიდერლანდებმა, ბრიტანეთმა, ჩეხეთმა და ა.შ. უკვე შეზღუდეს საჰაერო მიმოსვლა სამხრეთ აფრიკის რესპუბლიკასთან და კონტინენტის სხვა ქვეყნებთან. ავსტრიამ გამოაცხადა ლოკდაუნი, გერმანია ბოლო კვირებში დაინფიცირება ახალ რეკორდებს ხსნის. ეს ყოველივე საგრძობლად ამცირებს მოთხოვნას ნავთობპროდუქტებზე.

„რადგანაც ახალ შტამზე ბევრი არაფერი ვიცით, დღეს რაც ხდება, არის კატატაგეობა ვაქცინებს და კორონავირუსის სხვადასხვა შტამებს შორის“, – განაცხადა ანალიტიკური კომპანია „ოილითიქსის“ დირექტორმა კიშა ლოიამ.

ამ ყველაფერმა შესაძლოა ეკონომიკური ვარდნა გამოიწვიოს. ბაზარი პანიკაშია და ნავთობის ფასი პირველ რიგში რეაგირებს. ამ ეტაპზე ინვესტორები ახალი შტამის თაობაზე ჯანდაცვის საერთაშორისო ორგანიზაციის მხრიდან სამედიცინო ექსპერტების დასკვნას ელოდებიან. ინვესტორები შემოფოთებულები არიან ახალი ლოკდაუნების შესაძლებლობით, რომლებიც ეკონომიკური აღდგენის შეფერხებას გამოიწვევენ.

ამასობაში მოახლოვდა „ოპეკი პლუსის“ სხდომის ჩატარებაც. მის ფარგლებში წევრ-ქვეყნებს ნავთობპროდუქტების ზრდის გადანყვეტილება უნდა მიეღოთ. აქამდე ინვესტორები თვლიდნენ, რომ კარტელის შესხვედრაზე განხილვის მთავარი თემა იქნებოდა აშშ-ს და ნ.მსხილი მომხმარებელი ქვეყნის მიერ ნავთობის სტრატეგიული რეზერვების გახსნა. თუმცა, ეს საკითხი აშკარად მეორე პლანზე გადავა – ძირითადი საკითხი შეეხება კორონავირუსის ახალი შტამის გავრცელებას და მის გავლენას მსოფლიო ეკონომიკის აღდგენაზე.

როდესაც მსოფლიოში ნავთობი და სანავთობი თაბრუდამხვევი სისწრაფით იაფდება, საქართველოში „სამშუარო ტრადიცია“ გრძელდება. არავის აქვს პასუხი, მსოფლიო ბაზრებზე ნავთობის ფასის კლების პარალელურად რატომ არ მცირდება საქართველოში სანავთობის ფასი და რატომ არ ემორჩილება საერთაშორისო ბაზრის ტენდენციებს საქართველო.

მძლოლები სანავთობის მალაღ ფასს დიდი ხანია ეწინააღმდეგებიან. პროტესტის ერთ-ერთი, ყველაზე მწვავე, ფორმა მათ მიერ „ვისოლის“ ბენზინგასამართ სადგურებზე სანავთობის ჩასხმაზე უარის თქმა იყო. სანავთობის ფასის ბოლოდ-

როინდელი კლების მიუხედავად, მაღალ ფასში ლოგიკას ხედავს აფხაზ ვიცე-პრეზიდენტი შაბატა ბაირახტარი.

„სწორად ამბობენ, რომ ნავთობის ფასი 80 დოლარის ზევით ადრეც ყოფილა და მაინც ასე არ გაძვირებულა სანავთობი. ეს ლეგიტიმური კითხვაა და ამასაც აქვს მიზეზი. საქმე ისაა, რომ თუ გასულ პერიოდს გადავხედავთ, დაინახავთ, რომ 1 დოლარის ღირებულებაც არ ასულა 3-დოლარი ნიშნულზე. დღეს კი უკვე ვხედავთ, რომ დოლარი სტაბილურად 3 ლარზე მეტი ღირს. ფაქტობრივად, ლარმა წონასწორობის ახალი ნიშნული იპოვა. სწორედ ესაა ადგილობრივ ბაზარზე სანავთობის ასე კოლოსალურად გაძვირების მიზეზი. თუ იმაზე ვსაუბრობთ, რა შეუძლია გააკეთოს ქვეყნის ეკონომიკურმა გუნდმა, რათა მოსახლეობას მდგომარეობა შეუმსუბუქოს, აქ ორი გამოსავალი არსებობს: პირველი – ეროვნული ვალუტის გარკვეული სტაბილიზაცია, რომლის რესურსიც, ღრმად ვარ დარწმუნებული, არსებობს.

მეორე გამოსავალი საგადასახადო ნაწილში „იმალე-ბა“. ჩვენ კარგად ვიცით, რომ აქციზის განაკვეთი ნავთობპროდუქტებზე 2017 წელს გადაიხედა: ბენზინის აქციზი გაორმაგდა, ხოლო დიზელის – გასამმაგდა. საქმე კი ის არის, რომ იმხანად ბიუჯეტში ერთჯერადი დეფიციტი გვექონდა, რაც გადასახადების ესტორუმმა მოდელმა განაპირობა. ეს იყო ერთჯერადი საჭიროება. ამის შემდგომ შეგვეძლო აქციზის განაკვეთი ძველ ნიშნულზე დაგვებრუნებინა, რაც სანავთობის ფასებს მნიშვნელოვნად შეამსუბუქებდა, მაგრამ ეს უკვე აღარ მოხერხდა. შესაბამისად, საქართველო შედარებით იაფი სანავთობი აღარ გვაქვს“, – განუცხადა „ბიზნეს-რეზონანსს“ ბაირახტარმა.

ზაპა დანელია

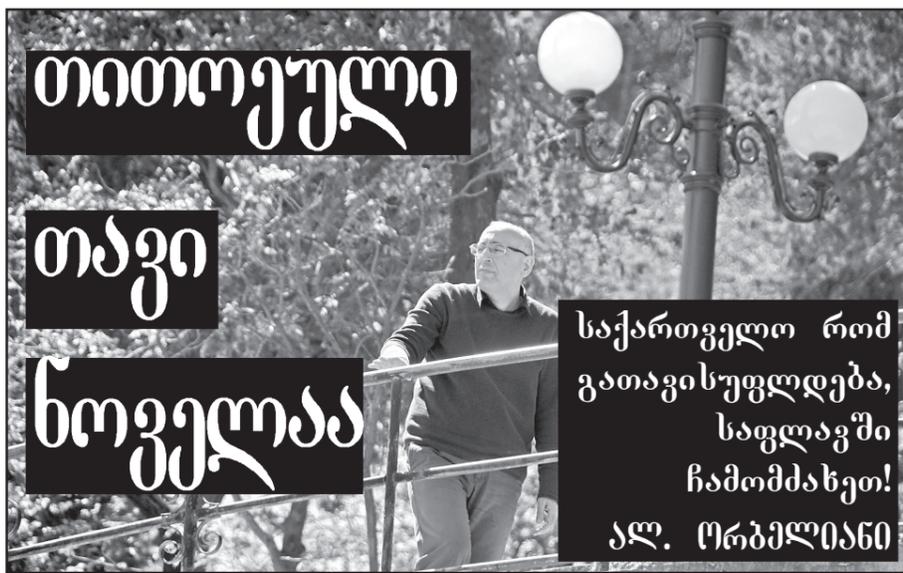
ალექსანდრე ორბელიანი გავგორდა, მაგრამ იმის სახელი, იმის კეთილი საქმეები და მაგალითი მუდამ ჩვენთან რჩებიან და დიდხანს იცოცხლებენო, – ამ საუკუნე-ნახევრის წინათ ახალგაზრდა საფლავთან გოდებდა და თან სიამაყით წინასწარმეტყველებდა ცნობილი პუბლიცისტი სერგეი მესხი. მაინც რა საქმეები, იკითხავს საქმეში ჩაუხედავი მკითხველი. პასუხად რომანტიკოსი მწერლის დრამატული ცხოვრების ამსახველ ამგვარ გაგაცნობთ როსტომ ჩხეიძე „არტანუჯის“ მიერ „თან საკითხავის“ სერიით გამოცემულ წიგნში „ალექსანდრე ორბელიანი – 150 ამბავი“, რომელიც ამ წარმატებული სერიის 52-ე კრებულია და რომლის წარდგინებაც „მზიურის“ პარკის ღია საკონფერენციო სივრცეში გაიმართა.

დღევანდელი ცხოვრების პირობების შეცვლისად, მსმენელთათვის განკუთვნილი მერხები გადასცემული არ ყოფილა, თუმცა შეხვედრას დანერგვისეული საზოგადოება არ აკლდა. სხვათა შორის, ჩემდა და მრავალთა სასიხარულოდ, შესამჩნევ იყო ახალგაზრდების სიმრავლე.

წიგნი აუდიტორიას ზვიად კვარაცხელიამ, მწერალმა და გამომცემელმა, „თან საკითხავის“ სერიის ერთ-ერთმა დამფუძნებელმა წარუდგინა. შემდეგ კი მიკროფონთან კრებულს შემდგენელი როსტომ ჩხეიძე მივიდა. წიგნიერი ქართველისთვის ცნობილია, რადგან დასდო ბატონმა როსტომმა ალექსანდრე ორბელიანის სახელის პოპულარიზაციას – ბიოგრაფიული რომანი, ცალკეული სტატიები, ლექსები, ზეპირი გამოვლენები, სქოლიოები დამოწმება, დაარსება ალექსანდრე ორბელიანის საზოგადოებისა, რომლის სახელთანაც უამრავი კულტურული საქმიანობა დაკავშირებული...

ფაქტია, როსტომ ჩხეიძე 1832 წლის შეთქმულების მეტაფორის, ეროვნული სული-კვებით განმსჭვალული მწერლისა და საზოგადო მოღვაწის სულიერ მემკვიდრედ გრძობს და განიცდის თავს და თუ რამეს აკეთებს, არა საკუთარი პერსონის, არამედ წინაპრების, სამშობლოსთვის თავდადებული მამულიძეობის სახელისა და საქმეთა წმინდად, შეუმალავად, ღირსეულად წარმოჩენისა და უკვდავყოფისთვის. ან სხვათა-რად რომ ვთქვათ, როგორც ერთ კარგ რომანშია ნათქვამი, „სამშობლოსთვის, ბატონო, სამშობლოსათვის“.

ყველაზე ორატორი 1832 წლის შეთქმულების მნიშვნელობის შესახებ, ისტებოდა პოლიტიკური მოძრაობის ფართო, განიერი მას-

თითოეული

თავი

ხოველაა

საქართველო რომ გათავისუფლდება, საფლაგში ჩამომძახეთ! ალ. ორბელიანი

შტაბიც და შეთქმულებაში მონაწილეობა გაუტყველი სულიც, რომანტიკული ბუნება, შეურყენელი ზნეობა...

კაცი ამქვეყნად თავისი საქმით რჩება, მაგრამ რა დიდი მნიშვნელობა აქვს და განუზომელ ინტერესს იწვევს ცხოვრებისეული დეტალები, წვრილმანები, ხასიათის შტრიხები! რაც უფრო დიდი და დიადია დატოვებული კვალი, მუხმწივია, მით მეტა ინტერესი მოღვაწის კერძო, პირადი ცხოვრების გაცნობისა, ქმედებათა ფსიქოლოგიური საწყისების ძიების, უმრავლად, ადამიანის უფრო ახლოს, ცოცხლად გაცნობისა თავისი სისუსტეებითა და ღირსეულობით. განსაკუთრებით მაშინ, როცა პიროვნების ბედი მჭიდროდა და დაჭაჭვული საკუთარი ქვეყნის ბედთან...

ეს არ იყო ლექსია, არც ჩვეულებრივი საუბარი, უფრო, სცენაზე გამოსული ერთი მსახიობის სპექტაკლს ჰგავდა. სანახაობა, მოგვხსენებთ, ფართო მასებს იზიდავს ხოლმე და აქაც ასე მოხდა. გამომსვლელებმა ალექსანდრე ორბელიანის ძალიან ახსენა, რომაა. ძალიან და იქვე, პარკში ოთხ-ფეხა მეგობრებთან ერთად

მოსიერნი ადამიანებმა გაამახვილეს ყურადღება. – რომაა, როგორ გაიცინებ, როცა რუსები ჩავლენ საქართველოდან? – ეკითხებოდა პატრონი და პასუხად გაწვრთნილი ძალი თავისებურ ხმას გამოსცემდა თურმე.

მოსიერნი თავიანთ ძალღებთან ერთად შეჩერდნენ, მერე ვანსაც შემოეწყვიტნენ ამფითეატრს, უსმენდნენ ვატაცებით, ესმოდათ რომაის სიცილი და მერე, საუბარს სხვა კალაპოტი რომ მიეცა, რამდენიმე, როგორც ჩანს, უკვე ტყვემნილი, არ განძრეულა, არ მოშორებია ადგილს და ბოლომდე ასე მოჭადოვებული, მილურსმული, უგდებდა ყურს ორატორს. მათ სმენას ძალის სიცილთან ერთად შორეული ექო სწვდებოდა თავისუფლებისთვის, დამოუკიდებლობისთვის, ღირსეული ყოფისთვის მრძოლისა. მაგრამ რატომ ისმოდა ეს ხმა ასე ახლოს და საჩინოდ?!

ბატონ როსტომს მეც წამოვყვებოდი, რამდენიმე ეპიზოდი გავისხენე სახელოვანი მოღვაწის ცხოვრებიდან, გოჩა კუჭუხიძემ, მაია ცერცვაძემ და მაგდა ჭიჭინაძემ შეაფასეს წიგნისა და შეხვედრის მნიშვნელობა, მერე კი ისევ მთავარ მომხსენებელს დაეთმო სცენა. ამბავთა უმეტესობა ბიოგრაფიულ რომანშიც „ალექსანდრე ორბელიანი“ არის აღწერილი-მოთხრობილი, თუმცა ზოგი სულ ახალია და ახლებურად გააზრებული. „150 ამბავი“ რომანის არცერთი პასაჟი ზუსტად არ განმეორებულა. ეს სხვა წიგნია, იმავე ავტორის მიერ იმავე პიროვნებაზე სხვა დროს, სხვა გამოცდილებითა და აქცენტებით დაწერილი წიგნი. მიზანი ალექსანდრე ორბელიანზე შექმნილი წიგნებისა იმავედ რჩება, არ იცვლება, ხოლო განწყობა, დეტალები, მახვილები, რიტმი, სტილისტიკა, ბოლოს და ბოლოს მელოდია – სხვაა, გაფაქიზებული გემოვნებისთვის – სასიამოვნოდ შესაგრძობი.

მკითხველის წინაშე ხელშეხებულ იხატება ის ოჯახური წრე, გარემო, რომელშიც იზრდებოდა და ყალიბდებოდა მომავალი მწერალი: დიდდა, სახელგანთქმული დედოფალი და-

რეჯანი, დედა – ერეკლე მეფის უმრწემესი და უსაყვარლესი ასული თეკლა, მამა – რუსეთის სამსახურში ჩამდგარი პოლკოვნიკი ვახტანგ ორბელიანი, ძმები – დიმიტრი და ვახტანგი, გამზრდელი – რუსთომბულე ლომისახარი, მეუღლე – სათნო კატინო, ეკატერინე ბარათაშვილი... შემგებლურ, კონფორმისტულ შეხედულებებსა და გმირულ, დემონიურულ სულს შორის წინააღმდეგობას თვალდათვალი, მშობლების ხასიათში ხედავდა და შეიგრძნობდა ალექსანდრე, რომელსაც თანდათან უცხოველდებოდა მეამბოხური უინი და საქართველოს სიყვარულიც სულ უფრო ემატებოდა, რაც მეტ დაბრკოლებას აწყდებოდა მიზნისკენ მიმავალ გზაზე.

როგორც ავტორის სტილისთვის არის დამახასიათებელი, ეს წიგნიც მთელი ეპოქის სურათს მოიცავს, XIX საუკუნის პირველი ნახევრის პოლიტიკურ, სოციალურ, კულტურულ ყოფას წარმოსახავს. კრებული მოთხრობილი ყველა ამბავი, ცხადია, ერთ კაცთან, ალექსანდრე ორბელიანთანაა დაკავშირებული...

მაინც რატომ უნდა გავიცნოთ ალექსანდრე ორბელიანი? რატომ უნდა ჩავიკითხოთ მასზე დაწერილი წიგნები? ეს შეკითხვები სხვა დროს, სხვა გარემოში დაუსვებს ახალგაზრდებმა როსტომ ჩხეიძეს. ალექსანდრე ორბელიანი რომ არ ყოფილიყო, ილიასა და მის თაობას დაავიანდებოდა იმ საქმეების აღსრულება, რაც ზუსტად მაშინ გახლდათ საშური, თორემ მეფე ვინ იყის, ვეღარც შეეცვალათ ვერაფერი, – იყო პასუხი. მათი მსოფლმხედველობის ჩათვალისთვის, მათი მსოფლმხედველობის ჩათვალისთვის შეუწყდა ხელი და ამიერიდან, რაღა შეკითხვა უნდა, რატომ უნდა ვიცნობდეთ, რატომ უნდა ვინტერესდებოდეთ...

როგორც ალექსანდრე ორბელიანი, რომ თითოეული თავი ცალკე ნოველაა. მკითხველს შეუძლია, არათანმიმდევრულად წაიკითოს – თავში, შუაში, ბოლოში, სადაც შემთხვევით გადაშლის ან მიზანმიმართულად რომელი ნაწილსაც შეარჩევს. არც კომპოზიცია დაიარაღებია, არც ამბავი ჩამოიშლება. მაინც ვის მიიზიდავს? – ახალგაზრდასაც და ხანდაზმულსაც, გამოცდილსაც, გამოუცდელსაც, მეტიოსაც და არცთუ ძალიან... რადგან ამგვარი მოკლეა და თან ისე დაწერილი, სულ თამაშ-თამაშით, ხალისით იკითხება. ბოლოსდა მიხვდები, როგორ სახიერად მოჩანს ავტორისა და მთავარი გმირის ცოცხალი, ერთმანეთთან უხილავი დაფეხით გადამხველი, მფეთქავი გული.

საქართველო რომ გათავისუფლდება, საფლაგში ჩამომძახეთო, ივედრებოდა, ანდერძად იზარებდა სივლილის წინ და ეს თხოვნა ორჯერ შეუსრულეს: ერთხელ, 1918 წელს შვილიშვილმა, ხოლო მეორედ, 1991-ში, სულიერმა მემკვიდრემ ჩასახვეს საფლაგში სანატრელი საქმის აღსრულება...

ნიკო მახანიძე

სანამ მეცხრა ტალღა მოვა

წინასწარ ვიცი, ჩემი თანამოქალაქის, ცნობილი ჟურნალისტისა და პროზაიკოსის გივი ჯახუას მოთხრობების ბოლო ახალი კრებულით მიღებული შთაბეჭდილებების საუკეთესოდ გადმოცემითაც ვერ შევძლებ შესაფერისად შევფასო ამ ჭეშმარიტად ღირსეული მამულიძეობის გულის ამოცხილი...

გივი ჯახუას მუდამ სურდა ისეთი სიტყვა ეთქვა, ვრსა და სამშობლოს პირველ რიგში საკუთარი თავის ერთგულ ჯანსიკაცად ყოფნას და სიყვარულს რომ დაუდასტურებდა, ამასვე დროს, უჩვენებდა გზას ეროვნული თავმოყვარეობისა და ღირსების ასამაღლებლად სწორედ იმ ადამიანთა თავდადასავლებით, მოთხრობებში რომ აიკინდა და ძალიან გულწრფელ, დამაჯერებელ პროზად იქცა.

...დღემდე მასხოვს, ჩემი ცხოვრების არცთუ დაღიწივებული წლებში, მისი მოთხრობით – „ცხენი თუ მოვიპარავს“, მიღებული ემოცია და აღფრთოვანება, შემდეგ და შემდეგ... თემები მშობლიურ სამეგრელოში გატარებული სიყმაწვილის რეალობიდან, ობლობიდან, გაჭირვებიდან, გზად შეხვედრილი დაუვიწყარი ადამიანების ბიოგრაფიებიდან, მოგვიანებით – სტუდენტობიდან და მეტალურგთა პირველი თაობისაგან, რომლის ერთ-ერთი ღირსეული წევრი თვითონაც იყო, და მართალი ვიქნები, თუ ვიტყვი, რომ სწორედ ეს რუსთავა და რუსთაველებმა, აქაურ ყოფასთან შეწყობამ, ამ ქალაქის ლხინ-ტკვილელების გათავისებებამ, აქცია იგი მწერლის და მამულიძეობის პროზაიკოსად.

მისი მოთხრობების: „ჯათუ“, „კვამა“, „ხუთი ლოდი“, „ჯოლონია“, „წისქვილი“ და უამრავი სხვა რეალობიდან იღებს სათავეს, ბევრი ფაქტი, მოვლენა თუ ეპიზოდი, მოთხრობის ფაბულად რომ იყენებს ავტორი, ისე შთამბეჭდავად და გულწრფელად აისახება მხატვრულ-ლიტერატურულ ფორმებში, რომ მკითხველს გაოცება იპყრობს და სწორედ ამ გაოცებით ამყარებს თანამონაწილეობის კონტაქტს მწერალთან. ავტორისეული ხედვა სამყაროსი და ამ უკანასკნელის ფე-

რადოვანი პლასტები პერსონაჟთა გულისგულში გვახედებს. ავტორი ამ პერსონაჟთა თავგადასავლების გულშემატკვირად და თანაზიარად გვაქცევს.

აქვე ისიც უნდა ითქვას, რომ მეტაფორული, დახვეწილი, მხატვრული აზროვნება გივი ჯახუას თანდაყოლილი თვისებაა და მკითხველისთვისაც იქნებ სწორედ ესაა ნიშნული, რის გამოც ასე ძალიან მოგვწონს ეს უხმაურო, უპრეტენზიო, მაგრამ ჭეშმარიტად ეროვნული მწერალი.

გივი ჯახუა თხრობის საუკეთესო ნიუანსებით ახერხებს მთავარ სათქმელად ისე მივიდეს, რომ კი არ დალალოს მკითხველი უამრავი არაფრისმთქმელი ე.წ. შენაკადების ხელოვნური გამოგონებით, არამედ ის ცდილობს, ყველა მხატვრული პასაჟი დატვირთოს სამყაროს აღქმის ინდივიდუალური აღმოჩენით და თავისი კეთილი მესსიერებით გულ-გონება დაუწმინდოს წამკითხველს.

ის გამბედავით ფიქრობს დღეს კონკრეტულად იმ ქართველ მკითხველზე, რომელსაც ათასი დარღუბა მოსძლეოდა და აღარ იყის, როგორ გაართვას თავი წინააღმდეგობებს. მას შველა სჭირდება, ტკვილეების წინაშე – წამალი და, მწერალი ამ ტკვილეების დასაყუჩებლად თავის მოთხრობებს გვთავაზობს.

ბატონ გივის, როგორც კვალიფიციური, მაღალპროფესიონალი ისტორიკოსის ხედვა, ყველა მის მხატვრულ ნაწერში საცნაურია და ფრიალდ დამაჯერებელიც. რელიგიური განსწავლულობა და მითოლოგიის ცოდნა, მშობლიური კუთხის ისტორიის, ადათ-ჩესების, წინაპართა ჩვეულებების არამხოლოდ ცოდნა, მწერლურ დაინტერესებამდე გა-

თავისება, უაღრესად საინტერესოდ გვაკითხვს მოთხრობებს – „ჯივონა ჭეყიას ოდისეა“, „ქაროხალი“, „კვამა“, „ზღაპრის მიტი“ და სხვა.

მწერალს განსაკუთრებით ემარჯვება სულიერი დრამატის მხატვრულ ფერებში აღწერა, სულის კვილაამდე მიხული ადამიანის სუბიექტური ემოციების გადმოცემა, ერთდროულად, საჭიროების დროს მსუბუქი იუმორით თხრობა და ამის ლოგიკურად, თანმიმდევრობით მოყოლა.

დამბოლოს, ერთი შეხედვით ძალიან სიტყვაძეური და თავშეკავებული კაცი ცხოვრებაში, მართლაც გასაოცარი სითამამეს იჩენს პროზაში, იგი წერს გამბედულად, უჭრის კალამი და თანდაყოლილი ნიჭიერებით მუდმივად ახერხებს, მკითხველს კიდევ უფრო მეტად შეაყვაროს სამშობლო, ენა და სარწმუნოება.

ეს საფიქარი სამება გივი ჯახუას ცხოვრების და შემოქმედების ანიცა და ჰოცე. მისი პიროვნული მწერლური ღირსებებიც აქედან მოდის და დასაწყისიდან დღემდე მისი გული სამშობლოზე ლოცვით არის სავსე. ის ჭეშმარიტად ღირსეული ქართველი მწერალია, რომელსაც არასოდეს შეშლია ბოლო დროის საქართველოს ურთულესი რეალობის ფონზე ზნეობრივი ეროვნული მისწრაფებები და გზა-სავალი. მან კალამი არა ვითომ მწერლობას მოახმარა, არამედ სწორედ ის გულის მოძახილით დაგვიჩვენა ყველაფერი. ჩვენ, მკითხველებს, გვჭერა მისი და კვლავაც ველით მის ახალ შემოქმედებით ნაწერებს.

ლია მარტაშვილი, საქართველოს მწერალთა კავშირის წევრი

მას შემდეგ, რაც კრემლის ლიდერმა ვლადიმერ პუტინმა დასავლეთისკენ აღმოსავლეთით ნატოს არგამართობის იურიდიული გარანტიები მოითხოვა, თემაზე საუბარი რუსეთის საგარეო უწყების ხელმძღვანელმა სერგეი ლავროვმა ერთობ მინისტრიალზე გააგრძელა.

სეთს კვლავ ჰყავს განთავსებული სამხედრო ძალები საქართველოში და ინარჩუნებს დე ფაქტო ხელისუფლებას სამხრეთ ოსეთსა და აფხაზეთში.

მოგვიანებით, ეუთოს მინისტრიალის ფარგლებში გამართულ შეხვედრაზე აშშ-ის სახელმწიფო მდივანმა თავის რუს კოლეგას განუცხადა, რომ უკრაინაში შეჭრის შემთხვევაში, რუსეთი სერიოზული შედეგების წინაშე დადგება.

ეუთოს თავმჯდომარემ, შედეგების საგარეო საქმეთა მინისტრმა ანა ლინდემ კი მათ შორის უშუალოდ კავკასიის რეგიონში არსებულ გამოწვევებზე გაამახვილა ყურადღება და მხარდაჭერა გამოუცხადა საქართველო-სომხეთ-აზერბაიჯანის სამხრეთი ფორმატის შექმნის იდეას:

„როდესაც თავმჯდომარეობა დავიწყებ, პირობა დავდებ, რომ აქტიურ როლს ვითამაშებდით უნენვის საერთაშორისო დისკუსიებში და ინციდენტების პრევენციის მექანიზმში საქართველოსთან მიმართებით ევროკავშირთან და გაეროსთან ერთად. აღვადგინებ დისკუსიას და დავემხრო მონაწილეებს, ფოკუსირება მოვინახავთ საკითხებზე დაფუძნებულ დღის წესრიგზე. ეს საჭირო იყო, რადგან არსებული სტატუს კვო და პოლიტიკურ-ჰუმანიტარული ვითარება მიუღებელია! გადაუჭრელი საკითხები რჩება მთიანი ყარაბაღის კონფლიქტის კონტექსტშიც. დარწმუნებული ვარ, სომხეთ-აზერბაიჯან-საქართველოს შორის რეგიონული თანამშრომლობის ღირებულებაში. ეუთო მზადაა, ამაში ფასილიტაცია გასწიოს. ჩვენმა წარმომადგენელმა სამხრეთ კავკასიაში ამისათვის ნიჟადადი უკვე მოამზადა.“

სხენებული სამხრეთი ფორმატის ჩამოყალიბების მიზნით საქართველოს პრემიერ-მინისტრმა რიგი სამუშაოები გასწია, შედგა ვიზიტები მეზობელ სახელმწიფოებში, თუმცა პერსპექტივა ამ დრომდე ბუნდოვანი რჩება.

ალიანსის გაფართოების საკითხს რუსმა დიპლომატმა საკუთარი გამოცდილის მნიშვნელოვანი ნაწილი დაუთმო, გააჟღერა რუსული პროპაგანდისტის დამახასიათებელი არახალი გზავნილებიც, მათ შორის 2008 წლის აგვისტოს ომის და რეგიონში ამჟამად არსებული უსაფრთხოების მოწყვლადი გარემოს კონტექსტში, აღნიშნა, რომ ბუქარესტის სამიტის გადაწყვეტილება „ევროპის უსაფრთხოებისთვის ნაღია“, რომ ვინც მას იმეორებს, „ცეცხლს ეთამაშება“ და რომ შეერთებულ შტატებთან დიალოგისას იმუშავებს, რათა გამოირიცხოს ნატოს გაფართოება აღმოსავლეთის მიმართულებით:

„სტრატეგიული სტაბილურობის არქიტექტურა უარსდებდა. ნატო უარს ამბობს დაძაბულობის განმუხტვის ჩვენი კონსტრუქციული შეთავაზებების განხილვაზე. პირიქით, მათი სამხედრო ინფრასტრუქტურა უპასუხისმგებლოდ უახლოვდება რუსეთის საზღვრებს. ბრუნდება სამხედრო დაპირისპირების კომარტული სცენარი, რომელიც ჩვენმა კონტინენტმა უკვე გადაიტანა ნატოს ორმაგი გადაწყვეტის შემდეგ. 2008 წლის ბუქარესტის სამიტის გადაწყვეტილება, რომ საქართველო და უკრაინა ნატოს წევრები გახდებოდნენ, არის ნაღმი თავად ევროპული უსაფრთხოების საფუძველში. 2008 წელს ეს უკვე გამოვლინდა, როდესაც ნატოს პერსპექტივებით ევფორიაში მყოფმა სააკაშვილმა გადაწყვიტა ავანტიურაზე წასვლა, რამაც თავად საქართველოს მოუტანა ურ-

თულესი შედეგები და ევროპის უსაფრთხოების საშიშ ზღვრამდე მიიყვანა. ვინც ბუქარესტის თეზისს დაზღვირებულად იმეორებს და აღნიშნავს, რომ „მესამე ქვეყანას არ აქვს თავისი პოზიციის გამოთქმის უფლება“, ეს ადამიანები „ცეცხლს ეთამაშებიან“. გვინდა, ყველასთვის მკაფიო იყოს, რომ ჩვენი მეზობელი ქვეყნების რუსეთთან წინააღმდეგობის პლაცდარმად ქცევა კატეგორიულად მიუღებელია. პრეზიდენტმა პუტინმა ხაზი გაუსვა, რომ განსაკუთრებულ პირობებს არ ვითხოვთ. გვესმის, რომ ნებისმიერი შეთანხმება უნდა ითვალისწინებდეს როგორც რუსეთის, ისე სხვა ქვეყნების ინტერესებს.“

საპასუხოდ აშშ-ის სახელმწიფო მდივანმა ნიქოლ ბლიენკემ რუსეთს, მათ შორის საქართველოსთან მიმართებით შეუსრულებელი ვალდებულებები შე-

ახსენა, რომელთა ჩამონათვალი ვრცელდება:

„ჩვენ მოვუწოდებთ რუსეთს, პატივი სცეს უკრაინის სუვერენიტეტსა და ტერიტორიულ მთლიანობას და მოახდინოს დეესკალაცია, დააბრუნოს ძალები ნორმალურ, მშვიდობიან პოზიციაზე. შეასრულოს მინსკის ცეცხლის შეწყვეტის ხელშეკრულება. დიპლომატია არის ერთადერთი პასუხისმგებლობიანი გზა კრიზისის დასაძლევად. ჩვენ მზად ვართ ამის მხარდასაჭერად. ცეცხლის შეწყვეტის შეთანხმება შეუსრულებელია, გაინვიოს მძიმე შეიარაღება — შეუსრულებელია, ეუთოს მონიტორინგის მისიას მონიტორინგის ნება დართოს — შეუსრულებელია, პოლიტიკატიმრების საკითხი — შეუსრულებელია; ვხედავთ ევროპაში შეიარაღების კონტროლის ვალდებულებებზე უარის თქმას, რუ-

რუსულ-ბელარუსული ყაიღის რეპრესიები აფხაზეთში

ოქსპირებულ აფხაზეთში, რომლის დე ფაქტო ლიდერმა ასლან ბუჟანიამ რამდენიმე დღის წინ ოფიციალურად გამოაცხადა, რომ რუსეთთან ინკორპორაციაზე აიღო კურსი და ამით როგორც პოლიტიკური სპექტრის, ისე საექსპერტო საზოგადოებისა და მოსახლეობის მნიშვნელოვანი ნაწილის რისხვა გამოიწვია, რეპრესიები დაიწყო — იმის მსგავსი, როგორც ბოლო დროს პუტინის რუსეთსა და ლუკაშენკოს ბელარუსში სისტემატურად ვხედავთ.

„აქცენტი“ ინფორმაციით, ჯერ კიდევ რამდენიმე კვირის წინ სოხუმელების ყურადღება მიიქცია სხვადასხვა უბანში, მათ შორის საცხოვრებელ ეზოებში განხილვა უცნაურმა მოწყობილობებმა, რომლებიც მანამდე იქ არავის უნახავს. მოგვიანებით გავრცელდა არაოფიციალური ინფორმაცია, რომ ეს რუსული ოსტა-ს წარმომადგენლების მოსასმენი აპარატურა იყო. ხოლო ოფიციალური განმარტება ამის თაობაზე ამ დრომდე არავის გაუხილავია.

იმავ პერიოდში რუსული ოსტა-ს წარმომადგენლებმა სამმართველოში მოქალაქეების, მათ შორის მედიისა და სამოქალაქო სექტორის წარმომადგენლების დაბარება დაიწყეს. ამას დაკითხვა არ ერქვა — რუსული ოსტა-ს წარმომადგენლები „უბრალოდ გასაუბრებლად“ უნოდებდნენ. იმხანად მათ არავინ დაუკავებიათ: **ღაზინების მიხედვით წარმოებული ხანძარი და მიმდინარე საზოგადოებრივი უწყვეტად.**

გუშინ კი დაკავების პირველი ფაქტები დადასტურდა: „აქცენტი“ ინფორმაციით, დაკავებულია ანჟელა ბრანძია და ლოლიტა ხალვაში, რომელთა მიმართაც დე ფაქტო პროკურატურამ რუსული ოსტა-ს მიერ მიწოდებული ინფორმაციის საფუძველზე სისხლის სამართლის საქმეები „აფხაზეთის რესპუბლიკის ხელისუფლების შეურაცხყოფის“ მუხლით აღძრა. ქალებს ოქტომბრიდან მოყოლებული, ინტერნეტ-მედიასა და სოციალურ მედიებში ფსევდოავტორებით „პრეზიდენტ“ ასლან ბუჟანიას და დე ფაქტო ხელისუფლების სხვა წარმომადგენლების „შეურაცხყოფილი“ პუბლიკაციების განთავსებას ედავებოდნენ.

„აქცენტი“ ინფორმაციით, დაკავებულია ნუსედი გვიან ლამით განხორციელდა. ხალვაშის ასაკვანდად მის ბინაში 25-მდე ძალოვანი იყო მისული. სოხუმში თვლიან, რომ ეს მხოლოდ დასაწყისია და კრიტიკულად გან-

წყობილთა მიმართ რეპრესიები, რაც ბოლო პერიოდამდე აფხაზეთისთვის სრულიად უცხო მოვლენა იყო, სამომავლოდ მხოლოდ გაძლიერდება.

ამ ყველაფრის მიზეზად კი მიიჩნევენ ადგილობრივთა არსურვილს, უხმოდ დაემორჩილონ დე ფაქტო ხელისუფლებას, რომელმაც კრემლის ზენოლით რუსეთთან ინკორპორაციას უკვე ღიად აიღო გეზი. კერძოდ, რამდენიმე დღის წინ სამეცნიერო და შემოქმედებით ინტელიგენციასთან შეხვედრაზე ასლან ბუჟანიამ განაცხადა, რომ აფხაზეთს „მოუნებს, თავისი სუვერენიტეტი რუსეთს გაუნაწილოს“ და „არსობრივად, ეს უკვე გააკეთა კიდევ“:

„საინტერესოა პროცესები — ეს არის ის, რასაც სხვაგვარად არააბსოლუტური სუვერენიტეტი შეგვიძლია, ვუნოდით. ანუ, მოგვიწევს, ჩვენი სუვერენიტეტი (რუსეთს — რედ.) გავუნაწილოთ. და ამაში ვერავითარ ტრაგედიას ვერ ვხედავ, ვხედავ მხოლოდ პლუსებს. არსობრივად, ჩვენ ის უკვე გავუნაწილეთ კიდევ: საგარეო პოლიტიკის საკითხები, რუბლის ზონა... თავდაცვისა და უსაფრთხოების კუთხითაც გაკეთდა უკვე ბევრი რამ, მაგრამ კიდევ ბევრია გასაკეთებელი... ვიმეორებ, ამაში მხოლოდ პლუსებს ვხედავ, რადგან ჩვენთვის ძვირი „სიამოვნებაა“, განუხორციელებელი ღონისძიება, თავად ვარჩინოთ თანამედროვე შეიარაღებული ძალები“, — განაცხადა ბუჟანიამ.

მისი საუბრის ამსახველმა ვიდეორგოლმა, რომელიც სოციალურ მედიებზე გავრცელდა, აფხაზეთში აფეთქებული ბომბის ეფექტი იქონია. არაერთმა პოლიტიკურმა და საზოგადოებრივმა ორგანიზაციამ უკვე გაავრცელა საპროტესტო განცხადებები. მეტიც, ოპოზიციურმა „სახალხო-პატრიოტულმა“ კავშირმა დე ფაქტო პრეზიდენტს შეახსენა, რომ „აფხაზეთის ტერიტორიული მთლიანობისა და ხელშეუხებლობის წინააღმდეგ მიმართული საჯარო განცხადებები წარმოადგენს სისხლის სამართლის დანა-

შაულს, რომელიც სს კოდექსის 273-ე პრიმა მუხლის II ნაწილითაა გათვალისწინებული“.

„რუსეთ-ბელარუსის საკავშირო სახელმწიფოში ინტეგრაციის“ გზით რუსეთთან ინკორპორაციის მიმართ ხალხის განწყობაზე მეტყველებს ამ დღეებში გამოქვეყნებული უამრავი ინტერნეტ-პოსტი და კომენტარიც, რომელთა ავტორებს, როგორც ჩანს, უახლოეს ხანებში ხალვაშისა და ბრანძიას ბედი ელით. და მართალია, „პრეზიდენტმა“ ბუჟანიამ 2 ნოემბერს მის მიმართ რისხვის ჩაცხრობა მოსახლეობის დიდი ნაწილის მიერ მოპოვებული დე ფაქტო შს მინისტრის — დიმიტრი ბარის გადაყენებით სცადა, თუმცა თუ იმით ვიმსჯელებთ, რომ კრიტიკული ინტერნეტ-პუბლიკაციები არც გუშინ შეწყვეტილა და დღესაც გრძელდება, მოსახლეობის დაშოშმინება ასე ადვილი არ იქნება.

თუმცა კიდევ უფრო რთულია, შეაჩერო აფხაზეთის „სტრატეგიული მეგობარი“ რუსეთი, რომელსაც, თუ დანებებული რეპრესიებით ვიმსჯელებთ, მოსახლეობის აზრი და ნება ძალიან ნაკლებად ადარდება. „აქცენტი“ ინფორმაციით, კრემლის „რუს კარდინალად“ ცნობილი ვლადისლავ სურკოვის „კადრმა“ ინალ არძინაძემ, რომელიც სულ ცოტა ხნის წინ მოსკოვის მოთხოვნით დე ფაქტო საგარეო საქმეთა მინისტრად დაინიშნა, ორიოდ დღის წინ „პრეზიდენტის“ ადმინისტრაციაში საგანგებო თათბირი ჩაატარა, რომელსაც, მათ შორის, ძალოვანი უწყებების ხელმძღვანელობაც ესწრებოდა.

ინალ არძინაძემ შეახსენა შეკრებილთ, რომ რუსეთთან გაფორმებული შეთანხმებების საფუძველზე ძალოვანები მთლიანად მოსკოვიდან ფინანსდებიან, ისევე, როგორც სხვა დე ფაქტო უწყებების უმრავლესობაც და „თუკი რუსეთთან ინკორპორაციის გზაზე თუნდაც ერთი უმნიშვნელო წინაღობა გაჩნდება, ჯერ დაფინანსების ყველა „ონკანი“ გადაიკეტება და მათთან ერთად საზღვრებიც, ხოლო შემდეგ დაიწყება მოვლენები, რომლებიც წარმოსადგენდაც კი არაა სასიამოვნო“...

ვეზალაბიან ავღანეთში ერთობლივი მისიის გასახსნელად

საფრანგეთის პრეზიდენტის, ემანუელ მაკრონის განცხადებით, საფრანგეთი და ევროპის რამდენიმე ქვეყანა ავღანეთში ერთობლივი მისიის გასახსნელად მუშაობენ. მაკრონის თქმით, მიმდინარეობს საერთო მისიის გასახსნის ორგანიზება,

რაც ავღანეთში ელჩებს დაბრუნების საშუალებას მისცემს. მისი თქმით, აღნიშნული ქმედება არ წარმოადგენს „თალიბანის“ პოლიტიკურ აღიარებას ან პოლიტიკური დიალოგის დაწყებას. ავღანეთში მისიის გასახსნის თაობაზე განცხადება გააკეთეს

ევროკავშირშიც. ეკონომიკური ბლოკის განცხადებით, ავღანეთში მისიის გასახსნა დამოკიდებული იქნება უსაფრთხოების კუთხით არსებულ ვითარებაზე და მიზანმიმართული იქნება ადგილზე მინიმალური წარმომადგენლობის არსებობისთვის და არარსებულ ხელისუფლების აღიარებისთვის.

რუსეთის იმპერატორ ნიკოლოზ I ხანაში, 1825 წლის 14 დეკემბერს, სანკტ-პეტერბურგის სენატის მოედანზე მის წინააღმდეგ მონაწილე ამბოხის მონაწილენი — დედაქალაქის გარნიზონის სამხედრო ნაწილები გამოვიდნენ. მათ იმპერიის უდიდესი სათავადაზნაურო გვარების წარმომადგენლები ხელმძღვანელობდნენ, რომელთა სახელები სადღესოდ საყოველთაოდაა ცნობილი — ს. ვოლკონსკი, ს. ტრუბეცკოვი, პ. პესტელი, ნ. მურავიოვი, პ. კახოვსკი, კ. რილევი, ვ. კოუხელბეკერი და სხვები. შეთქმულთა მიზანი სამეფო ოჯახის განადგურება და სახალხო ძალაუფლების დამყარება იყო. ესეც საყოველთაოდ ცნობილი ამბავია, მაგრამ, გაცილებით ნაკლებად ცნობილი, რომ შემდგომ „დეკაბრისტებად“ წოდებულ დიდგვაროვანთა შორის ამბოხის ერთ-ერთი აქტიური მონაწილე ქართველი აზნაური ალექსანდრე ბანგებლიძე (ბანგებლიძე) იყო.

„დეკაბრისტის მოგონებები“ — ასე უწოდა მან 1888 წელს ახალგაზრდა თაობის შესაგონად დაწერილ წიგნს, რომელშიც ავანტიურაში თავის მონაწილეობას „ახალგაზრდულ გზაბნეულობად“ ნათლავს.

ქართველი დეკაბრისტები

იგი მე-19 საუკუნის დასაწყისში, 1801 წელს, დღევანდელი უკრაინის ტერიტორიაზე სოფელ გენერალსკოეში აზნაურ სიმონ განგებლიძისა და ეკატერინე მანველოვას ოჯახში დაიბადა. მომავალი დეკაბრისტის პაპა 1740 წელს ქართველ ჰუსართა პოლკში მსახურობდა და პოლტავის გუბერნიის სოფელ ოსტაპოვოში დიდძალ მამულსა და მრავალ ათას ყმა-გლეხს ფლობდა.

ბოზამ განაპირობა. ამ გასაიდუმლოებული ორგანიზაციის მიზანი კი „არსებული ხელისუფლების მოსპობა“ იყო, თუმცა საგამოძიებო კომისიისთვის მიცემულ ჩვენებაში ალექსანდრე განგებლიძე აღნიშნავს, რომ „ამის თაობაზე არაფერი იცოდა“.

ამრიგად, გამოძიებისთვის მიცემულ ჩვენებებშიც და მოგვიანებით თავის მემუარებშიც, ალ. განგებლიძე თავს საიდუმლო ორგანიზაციის საქმეში ნაკლებად გათვითცნობიერებულ პირად წარმოაჩენს. თავად ჩანაწერებში იგი ჰყვება იმპერატორ ნიკოლოზ I-ის მიერ მისთვის მონაწილეობის პირადი დაკითხვის ამბავს. ხელმწიფე მას ალერსიანად ელაპარაკა, რამდენიმე დეკაბრისტის სახელიც უხსენებია, მაგრამ, როგორც ალექსანდრე განგებლიძე თავის „მოგონებებში“ წერს, მონარქის ფსიქოლოგიურ მანერებს მისი სულიერი სიმშვიდე მაშინაც კი არ შეურყევია, როცა წინასწარობიდან გამოსულ იმპერატორს მისთვის უკითხავს: „უკანასკნელად გეკითხებით, ვის მიეცით სიტყვა?“ — განგებლიძეს უპასუხია: „თქვენო უდიდებულესობავ, მე არაფერში არა ვარ დამნაშავე!“, განრისხებულ იმპერატორს განგებლიძის კარცერში ჩასმა უბრძანებია.

თავის გადასარჩენად ალექსანდრე განგებლიძემ აღიარებითი ჩვენების მიცემა გადაწყვიტა.

„დროა ბოლო მოუღო არანესიერ წარსულს... მე ფარულად არავინ დამიბეზლებია, სამაგიეროდ ღიად მივუთითებ დანაშაულზე უზენაეს სასამართლოს, მის აღმოსავლურად“ (ალექსანდრე განგებლიძე, „მოგონებები“). განგებლიძემ აღიარა, რომ მისი უწინდელი ჩვენებები ცრუ იყო და თითქოსდა მას მემამბოხეთა მიზნები არა სამოდერუაზის გაუქმება, არამედ სულ სხვაგვარად წარმოედგინა.

1826 წლის 13 ივლისს ალექსანდრე განგებლიძეს განაჩენი გამოუცხადეს: სამთვიანი პატიმრობა, ხოლო 13 ოქტომბერს გაათავისუფლეს. დღენახვევის შემდეგ კი კავკასიისკენ გამოემგზავრა, სადაც ვლადიკავკაზში ციხესიმაგრის კომენდანტის ზედამხედველობის ქვეშ

პუსიდან თანამოსწავლეებს ა. ბესტუჟევსა და ვ. გოლიცინს. გოლიცინმა უსაყვედურა მას საგამოძიებო კომისიის წინაშე მისი ა. ბესტუჟევის მიმართ დამოკიდებულების გამო, თუმცა ქართველმა თავადმა მას ყველაფერი აუხსნა. ამდენად, როცა მეორე დღეს ალ. განგებლიძე ა. ბესტუჟევს ესტუმრა, იმან ძალიან გაულტობილად მიიღო.

1826-1828 წლების რუსეთ-სპარსეთისა და რუსეთ-თურქეთის ომებში მონაწილეობისთვის, ალექსანდრე განგებლიძე, სხვა დეკაბრისტების (მათ შორის მ. მილაშევსკის, დ. ისკრიცკის, მ. პუშჩინის, ი. ბურცევისა და სხვათა) მსგავსად, ორდენით დაჯილდოვდა.

მთელი 1830 წელი ალ. განგებლიძემ ტფილისში გაატარა, სადაც იმხანად ათასი კანონიერი თუ უკანონო მიზეზით რამდენიმე დეკაბრისტი, კერძოდ, ნ. ბესტუჟევი, მ. პუშჩინი, ნ. ორჟიციკი, ე. მუ-

იმყოფებოდა, შემდეგ მალევე ახალი დანიშნულება მიიღო: იგი ყაზარდოელ ფეხოსანთა პოლკში მიაგვინეს, რომელიც სპარსეთში მიემართებოდა.

რვა თვის შემდეგ, ალ. განგებლიძე თავის პოლკთან ერთად ერევანთან მოხვდა, რომლის ალყის დროს მან სანგრებში გადაყვანა ითხოვა, სადაც მისი მეგობარი დეკაბრისტები იმყოფებოდნენ. ამის შემდეგ იგი რამდენიმე სტრატეგიული პუნქტის დაკავებაში მონაწილეობდა.

„მოგონებებში“ ალ. განგებლიძე 1828-1829 წლების რუსეთ-თურქეთისა და კავკასიური ომების ზოგიერთ პერიპეტიებს, მათ შორის ახალციხის აღებას აღწერს. იგი ასევე ახსენებს ალექსანდრე პუშკინს, რომელიც 1829 წლის კამპანიის მონაწილე იყო და რომელიც ბრძოლებშიც კი განუყრელად იმყოფებოდა თავისი მეგობრის, გენერალ ა. რავესკის გვერდით. რაზმში ყოფნისას პუშკინს თავი დინჯავდა ეკავა, ახალ ნაცნობობას გაურბოდა და მხოლოდ ძველ ნაცნობებთან ურთიერთობდა, უცხოთა საზოგადოებაში კი უაღრესად გულჩათხრობილი იყო.

ერზრუმში ალ. განგებლიძე სხვადასხვა პოლკში მომსახურე ბევრ დეკაბრისტს შეხვდა, მათ შორის პაუტის კორ-

სინოვი-პუშკინი ცხოვრობდნენ. ისინი ერთმანეთს ხშირად ხვდებოდნენ და გარდასულ დღეთა ამბებსაც იხსენებდნენ — ამ თავყრილობებს ალ. განგებლიძე პეტერბურგში ისკრიცკის ცნობილ „სამშაბათების შეხვედრებს“ ადარებს.

1832 წელს ალექსანდრე განგებლიძეს ჯანმრთელობის მდგომარეობა მკვეთრად შეერყა, რა მიზეზითაც მას სამხედრო სამსახურიდან გადადგომის უფლება მისცეს. იგი რუსეთში, ყირიმის გავლით ვერხნედნეპროვსკი უბნში დაბრუნდა. 1840-1880 წლებში ალექსანდრე განგებლიძე ეკატერინოსლავის გუბერნიის ქ. ვერხნედნეპროვსკში ცხოვრობდა. იგი 1891 წელს გარდაიცვალა, დაკრძალულია სოფ. ზოგორადოვკაში.

ალექსანდრე განგებლიძემ, ერთადერთმა წარმოშობით ქართველმა დეკაბრისტმა, ხანგრძლივი, მშფოთვარე, წინააღმდეგობებითა და ფათერაკებით აღსავსე ცხოვრების გზა განვლო. მისი სახელი ერთგვარად ჩრდილში მოექცა, თუმცა კი დრამატიზმისა და სულიერი სისხეტაკით მომავალი თაობებისთვის ერთობ საგულისხმო მაგალითს წარმოადგენს.

მომამბადა ოთარ ტურაბალიძე

1832 წლის ჩვენებებითა და მოგვიანებით, 80 წლის ასაკში დაწერილი მემუარებით თუ ვიმსჯელებთ, ალექსანდრე განგებლიძე ბოლომდე გაუშიფრავი დარჩენილა, მაგრამ, რომ იტყვიან, „მოგონებების“ „სტრიქონებს შორის“ მაინც შეიძლება სიმართლის ამოკითხვა.

1825 წლის 14 დეკემბერს ალექსანდრე განგებლიძის პოლკი ბანაკად პეტერბურგში იდგა. 15 დეკემბრის ღამეს მას პეტერბურგში გადასვლა უბრძანეს, თუმცა შუაგზიდან მოაბრუნეს. 23 დეკემბერს კი ალექსანდრე განგებლიძე მოულოდნელად დააპატიმრეს და ჯერ კრონშტადტის ციხეში მოათავსეს, შემდეგ კი პეტერბურგისაში გადაიყვანეს.

ახალი პაპი რუსეთ-უკრაინის კრიზისის დასარკვევლად

აშშ-ის პრეზიდენტი ჯო ბაიდენი აცხადებს, რომ რუსეთ-უკრაინის კრიზისის დასარკვევლად ინიციატივების ახალ პაკეტზე მუშაობს. ამის შესახებ პრეზიდენტმა ბაიდენმა კვამ დეივიდის რეზიდენციაში გამგზავრებამდე განაცხადა.

მისი თქმით, გეგმა ყოვლისმომცველ და მნიშვნელოვან ინიციატივებს აერთიანებს, რომლის შედეგადაც რუსეთისთვის რთული გახდება უკრაინასთან მიმართებაში კიდევ უფრო წინ წაწევა. თუმცა, ბაიდენს გეგმის დეტალებზე ვრცლად აღარ უსაუბრია.

აღსანიშნავია, რომ მომდევნო კვირას ორი ქვეყნის ლიდერის ვიდეოსამიტი იგეგმება,

რომლის საბოლოო დეტალების შესაჯერებლად პროტოკოლის სამსახურები მუშაობენ. ბაიდენის თქმით, მას პუტინთან ხანგრძლივი დისკუსია ექნება.

უკრაინის თავდაცვის მინისტრმა ოლექსი რეზნიკოვმა გუშინ რადაში სიტყვით გამოსვლისას დაზვერვის მიერ მოპოვებულ ინფორმაციაზე დაერწინობით განაცხადა, რომ რუსეთის უკრაინის საზღვართან 94 ათასზე მეტი სამხედრო ჰყავს მობილიზებული და შესაძლოა, ფართომასშტაბიანი სამხედრო შეტევა იანვრის ბოლოს დაიწყოს.

რუსული მხარე უკრაინასა და აშშ-ს დესტაბილიზაციურ ქცევაში სდებს ბრალს და ვარაუდობს, რომ კიევი თავად ემზადება აღმოსავლეთ უკრაინაში იერიშის წამოსაწყებად, რასაც უკრაინის ხელისუფლება უარყოფს.

თანამშრომლობა

რაგბი სასლუი დაბრუნდა!

საბარტვილოს რაგბის კავშირსა და საქართველოს თავდაცვის სამინისტროს შორის ურთიერთთანამშრომლობის მემორანდუმი გაფორმდა.

დოკუმენტს ხელი თავდაცვის მინისტრმა ჯუანშერ ბურჭულაძემ და რაგბის კავშირის პრეზიდენტმა იოსებ ტყემალაძემ მოაწერეს. სიმბოლოურია, რომ ეს ფაქტი ქართული რაგბის 60 წლის თავს დაემთხვა.

თავდაცვის სამინისტრო ყველა იმ ლოკაციანზე, სადაც მშენებლობას აწარმოებს, უზრუნველყოფს სარაგბო ინფრასტრუქტურის მოწყობას, ასევე მის შემადგენლობაში ბრუნდება რაგბის კლუბი „არმია“. რაგბის კავშირი კლუბს და თავდაცვის სამინისტროს რაგბის განვითარების კუთხით სხვადასხვა სახის დახმარებას გაუწევს.

პირველი ბაზა, ორი მოედნით, აეროპორტის გზატკეცილზე, სამხედრო დასახლებასთან აშენდება. იოსებ ტყემალაძემ ჯუანშერ ბურჭულაძეს გააცნო ბაზის მარკეტინგული და სპორტული მემორანდუმის გაფორმების შემდეგ კი „ბორჯღალოსანთა“ ხელმოწერებით დამშენებული კვარტი და ბურთი, ასევე გივი მრეწველის წიგნი „ერთხელ თუ ითამაშე“ გადასცა.

იოსებ ტყემალაძემ: „დღევანდელ დღეებში მხოლოდ ერთი რამის თქმა შემიძლია – რაგბი სასლუი დაბრუნდა რაგბი, როგორც გუნდური, სტრატეგიული ბრძოლისა და ინდივიდუალური გმირობის მაგალითი, ჩვენი ისტორიის და ჯარის ნაწილია. მადლობა ბატონ ჯუანშერს ასე სწრაფი გამოხმაურებისთვის და ასეთი დიდი მხარდაჭერისთვის.“

მემორანდუმის ფარგლებში აშენდება სარაგბო მოედანი, რაც უზენაესი ხარისხისაა როგორც ქართული რაგბისთვის, ასევე ქართული ჯარისთვის და მისი მშენებლობა 2022 წლიდან დაიწყება. ასევე მნიშვნელოვანია თავდაცვის სამინისტროსა და რაგბის კლუბ „არმია“ თანაარსებობა. წლების წინ ეს ურთიერთობა განწყობა და მოხარული ვარ, ახლა მისი აღდგენა რომ მოხერხდება.“

ჯუანშერ ბურჭულაძემ: „თავდაცვის სამინისტროსთვის მნიშვნელოვანია, რომ რაგბის კლუბი „არმია“ თავის ნიაღვრე დაუბრუნდა. ჩვენ ზოგადად გვერდში ვუდგავართ ქართულ სპორტს, თუმცა რაგბი თავდაცვის ძალებისთვის გამოირჩეულია. იმ პროექტების ფარგლებში, სადაც მშენებლობები გვაქვს, რაგბის და ჩვენი კლუბის ინტერესებს გავითვალისწინებთ და შევქმნით მატერიალურ ბაზას, რათა ჩვენი ახალგაზრდები და მათი ოჯახის წევრები რაგბით დაკავდნენ.“

საპატიო სტუმრები

ისტორიაში პირველად!

საბარტვილოს კალათბურთის ეროვნულმა ფედერაციამ ისტორიაში პირველად უმასპინძლა კალათბურთის საერთაშორისო ფედერაციის, FIBA-ს უმაღლესი რანგის სტუმრების ოფიციალურ ვიზიტს საქართველოში და FIBA ევროპის ბორდის, აღმასრულებელი საბჭოს სხდომას.

ვიზიტის ფარგლებში საქართველოს ეწვივნენ FIBA-ს პრეზიდენტი ჰამან ნიანგი, FIBA-ს გენერალური მდივანი ანდრეას ზაგაკლისი, FIBA ევროპის პრეზიდენტი თურლაი დემირელი, აღმასრულებელი დირექტორი კამილ ნოვაკი და ბორდის წევრები.

FIBA ევროპის ბორდი და კომპლექტულია ევროპის კალათბურთის ფედერაციების პრეზიდენტებითა და გენერალური მდივნებით, რომელთა შორის ასევე გახლავთ საქართველოს კალათბურთის ეროვნული ფედერაციის გენერალური მდივანი გიორგი ქართველიშვილი, რომელიც ფიბა-ევროპის ბორდის წევრი და ასევე ფიბა ევროპის იურიდიული კომიტეტის პრეზიდენტია.

ვიზიტის ფარგლებში ოფიციალური შეხვედრები მოეწყო საქართველოს მთავრობის წარმომადგენლებთან ევროპასკეტ 2022-ისთვის დარბაზის მშენებლობის პროცესის ადგილზე გაცნობისა და სამშენებლო კომპანიის წარმომადგენლებთან სამუშაო შეხვედრა – ევროპასკეტ 2022-ის საორგანიზაციო პროცესის მონიტორინგის მიზნით.

FIBA ევროპის ბორდის სხდომაზე განიხილეს ევროპული კალათბურთის მნიშვნელოვანი საკითხები, მათ შორის ევროპასკეტი-2022.

საერთაშორისო კალათბურთის ფედერაციის (FIBA) ხელმძღვანელთა ვიზიტი თბილისში და აღმასრულებელი საბჭოს სხდომის ჩატარება საქართველოში მნიშვნელოვანი ღონისძიებაა, რაც კიდევ ერთხელ ადასტურებს ქართული კალათბურთის მიმართ განსაკუთრებულ ყურადღებას, ახალი მშენებარე დარბაზის მიმართ ინტერესს და ევროპასკეტ 2022-ის სამუშაო პროცესების მონიტორინგს.

საფეხბურთო მოზაიკა

მერცხლის მედლები ბევრისთვის წარმატებაა, მაგრამ არა თბილისის „დინამოსთვის“, რომელმაც ქვეყნის ახალი – მეთექვსმეტის „ბათუმის“ შემდეგ „კრისტალზე“ ეროვნულ ლიგაში მეთორმეტი ადგილი დაიკავა (კახა ცხადაძე, ალექსო რეზიაშვილი).

მართალია, ემოციები ჯერ არ დამცხრალა, მაგრამ ქართული ფეხბურთის ფლაგმანის სვლინდელი დღე უკვე საკმაოდ აქტიურია და ვიდრე მომავალი სეზონის კონტრუბი ასე თუ ისე გამოისახება, ზოგი რამ, სავარაუდოდ, ამ ეტაპზევეა საფიქრებელი.

კერძოდ, როგორც შევიტყვეთ, მოსალოდნელია კლუბში სოლიდური კომპანიის შესვლა, გუნდიდან შესაძლო ნაშესვლელთა შორის კი ფიგურირებს რადინის, კობოურის, ბენიოს, იაშვილის, მიგინიშვილის, სპორცლედეს, ქარდავას, ქავთარაძისა და ქიმაძის გვარები, ხოლო ჯანო ანანიძესთან კონტრაქტი, ალბათ, მალე განწყდება.

ბუნებრივია, არც ახალ სისხლზე ზრუნვაა მეორეხარისხოვანი, მით უმეტეს, რეალურად გამოიკვეთა „თეთრ-ლურჯთა“ სამიზნეების ვინაობა: ჯაბა კანკავა, გურამ კაშია, ოთარ კაკაბაძე, ნიკა კვეციენი და ბუბა დაუშვილი. მოკლედ, ცოტაც მოვითმინოთ და თანდათან დიდი ბაზაზე სასურველ მომსვლელთა წრეც გამოიკვეთება.

48 წლის შოთა არველაძე სამწვრთნელო კარიერას, დიდი ალბათობით, ინგლისურ „ჰალ სიტიში“ განაგრძობს, ოღონდ, როგორც არაეფროკავშირელს, არაერთი დაბრკოლების გადალახვა და დრო დასჭირდება, რათა ნისლიან ალბიონზე სამუშაო ვიზა მიიღოს.

არის რუსული „კრასნოდარის“ ვარიანტიც, მაგრამ ფეხბურთის სამშობლოში გუნდის საფუძვლიანად გაძლიერება და პრემიერლიგაში დასაბრუნებლად ბრძოლა გაცილებით უფრო მიმზიდველია.

დსანანია, რომ ბელგიური „გენტის“ თავკაცი ჰენ ვან ჰაზერუკი აცხადებს: „გიორგი ჩაკვეტაძემ მხოლოდ საკუთარ თავს უნდა დააბრალოს, რომ გუნდის სათაბო განაცხადში ვერ მოხვდა. იგი რამდენიმე დღის განმავლობაში არაფერს აკეთებდა. თუ მას უნდა, რომ თავისი ნიჭი გამოეყენოს, უნდა მოახერხოს და გარდაქმნას საკუთარი კარიერა“.

შეგახსენებთ, რომ აბას წინათ საქართველოს ნაკრების მესაქე ვილი სანიოლიც აცხადებდა: ჩაკვეტაძემ „ვარჯიშებზე ვერ დამარწმუნა, რომ შევდეთან თამაშს იმსახურებდა“.

შპშე გაუწყვეთ, რომ „ფრანს ფუტბოლმა“ „ოქროს ბურთი“ მეშვიდედ მიაკუთვნა ლეო მესის, ხოლო ჯან-ლუიჯი დონარუმა და პედრი, შესაბამისად, განვლილი სეზონის საუკეთესო მეკარედ და მსოფლიოს გამორჩეულ 21-წლამდე ახალგაზრდა ფეხბურთელად მიიჩნია. რაც შეეხება დანარჩენ ნომინაციებს, გამარჯვებული გახდნენ:

ძალეზი: ალექსია პუტელიასი („ბარსელონა“); თავადასხმელი: რობერტ ლევანდოვსკი („ბაიერნი“); ჰანდი: ლონდონის „ჩელსი“.

კიდევ ერთი საყურადღებო ინფორმაცია: ჟურნალ „ფრანს ფუტბოლის“ მთავარმა რედაქტორმა პასკალ ფერემ არ გამოიციხა, რომ სამართალმა პური წლეულს ჭამოს და „ბაიერნის“ პოლინელ ზომბარდირს რობერტ ლევანდოვსკის შარშანდელი დამსახურებული „ოქროს ბურთი“ მოგვიანებით გადასცენ, რომელიც კორნავირუსის პანდემიის გამო მაშინ არ გათამაშდა. რომ იტყვიან, სჯობს გვიან, ვიდრე არასდროს.

პრემიერლიგის მეთხუთმეტე ტურში „მანჩესტერმა“ შინ 3:2 სძლია „არსენალს“ და სატურნირო ცხრილში მეექვსე პოზიციამდე ალზედა.

ალსანი შნავია, რომ მასპინძელთა ლიდერმა კრიშტიანუ რონალდუმ დუბლი შეასრულა, რაც იმას ნიშნავს, რომ როგორც საკლუბო, ისე სა-ნაკრებო კარიერაში 800 და 801 გოლი დაუგროვდა. დღეის ანტონიო კონტეს გუნდი „კრისტალ პალას“ მიიღებს.

მოვლენის შედეგად

რეიტინგზე აისახა

ამასწინანდელ მოჭადრაკე ქალთა ევროპის გუნდურ ჩემპიონატში საქართველოს ნაკრების მიერ დაკავებულმა მერვე ადგილმა და ნანა ძაბანიძე-ლევა ჯაბახიშვილის დუეტის მიერ საკუთარ დაფებზე გამარჯვებისთვის მოპოვებულმა მცირე ოქროს მედლებმა სათანადო გავლენა დეკემბრის თვის რეიტინგზეც იქონია.

საუკეთესო ათეული: ჰოუ იფანი (ჩინეთი), ალექსანდრა გორიაჩკინა (რუსეთი), ჰამფი კონერუ (ინდოეთი), ცხიუი ვენძიუნი (ჩინეთი), კატერინა ლაპინო (რუსეთი), მარია მუზიჩუკი (უკრაინა), ტინცზე ლეი (ჩინეთი), ნანა ძაბანიძე (საქართველო), ანა მუ-

ზიჩუკი (უკრაინა), თან ჩუნი (ჩინეთი)... 16. ნინო ბაციაშვილი, 20. ბელა ხოტენაშვილი, 21. ლელა ჯავახიშვილი, 48. მერი არაბიძე, 92. სალომე მე-ლია. ვაჟთა რეიტინგს მაგნუს კარლსენი (ნორვეგია) ლიდერობს.

ლეგიონერი

25 წლის თეიმურაზ ორჯონიკიძეს სპორტსმენობა დაბადებიდან დაჰყვა.

კალათბურთელი დედისა და ხელბურთელი მამის შვილი მამის გაკვალულ ბილიკს შეუყვია და დღეს უკვე ეროვნული ნაკრების ერთ-ერთი ლიდერია, რომლის ნევრთა უმრავლესობაც უცხოურ კლუბებში თამაშობს. გამოწვევის არც თემო წარმოადგენს.

მანამდე იყო „ქარიშხალაში“ გიორგი ქობულაშვილთან და მშობელთან – ბექა ორჯონიკიძესთან საყვარელი სახეობის დაჭაშნიკება და პირველი წარმატებები: 15-წლამდელებში სამჯერ მოგებული თანატოლთა საქართველოს პირველობა და მოგვიანებით ქვეყნის უძლი-

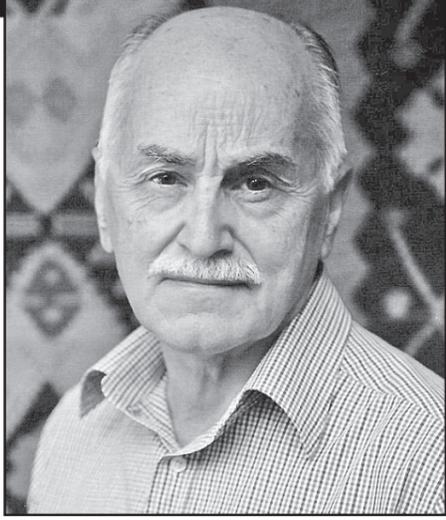
ნაკრებს ეიზელება

ერეს კლუბ სტუ-ს შემადგენლობაში უფროსებში ამდენ-ჯერვე მოპოვებული ეროვნული ჩემპიონის ტიტული საუკეთესო შუამარბისა და ბომბარდირის პრიზების დამსახურე-

ბით. უკვე ხუთი სეზონია, რაც ლეგიონერია – მაკედონური „პრილეპი“ და „პერისტერი“, უნგრული „ფერენცვაროში“ და „ოროშპაზი“ 14 მატჩში გატანილი 52 გოლი, რუმინული „რე-შიცა“ და ამიერიდან – ფინური „კოკი“, სადაც კონტრაქტის მიხედვით წელიწადნახევრის განმავლობაში ითამაშებს – აი, ჩვენი თანამემამულის კარიერის ძირითადი შტრიხები.

დავქნეთ, რომ სუომის 12-გზის ჩემპიონში დებიუტი ორჯონიკიძემ ევროპის ლიგის „ბ“ ჯგუფის გასვლით შეხვედრაში პორტუგალიის „ბენფიკას“ კარში გატანილი 2 ბურთით აღნიშნა.

მეუღლე ლალი შავდია, შვილი ზაზა ორბელაძე და ოჯახის წევრები იუნყებიან, რომ გარდაიცვალა თბილისის საპატო მოქალაქე, შოთა რუსთაველის სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი, ღირსებისა და წმინდა გიორგის ორდენოსანი, საქართველოს დამსახურებული არქიტექტორი

ვაჟა ორბელაძე

პანაშედი: 5, 6 XI
მისამართი: შიო მღვიმელის №6ა
გასვენება: 7 XI, 14 სთ.
მისამართი: ვერის სასაფლაოზე მდებარე წმინდა პანტელეიმონის ეკლესია

უახლოესი მეგობრები ბივი ნაცვლიშვილი, თიბეშტაძე მიქაელაძე, გუჯი გუგუშვილი, თაზო ხუციშვილი, ალ-საზ კუხაშვილი, ვახტანგ ვეფხვაძე, თიბეშტაძე ვახტანგ, ბიბა ნადირაძე, ვახო ცხადაძე, ომარ პანიჭაძე, ავთო მჭაფლიანი ოჯახებით იუნყებიან, რომ 80 წლის ასაკში გარდაიცვალა ქვემო ქართლი მამულიშვილი, თბილისის საპატო მოქალაქე, შოთა რუსთაველის სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი, ღირსების, წმინდა გიორგისა და ბრწყინვალეების საპრემიადენტი ორდენოსანი, საქართველოს დამსახურებული არქიტექტორი

ვაჟა ორბელაძე

საქართველოს პოლიტიკური ინსტიტუტის სამშენებლო ფაკულტეტის არქიტექტურის განყოფილების დასრულების შემდეგ, 1968 წელს დაამთავრა ასპირანტურა და იმავე წლი-

დან ეწეოდა პედაგოგიურ მოღვაწეობას პოლიტიკური ინსტიტუტის არქიტექტურის კათედრაზე. მუშაობდა „თბილქალაქპროექტი-ში“ ძველი თბილისის რეკონსტრუქციის განყოფილების მთავარ არქიტექტორად. მისი თანაავტორობით აშენებულია თბილისის „რიტუალების სასახლე“, „მაკდონალდის“ შენობა რუსთაველის მოედანზე, რესტორანი „ძველი მეტეხის“ კომპლექსი ამაღლების ქუჩაზე, წმ. ნიკოლოზის ეკლესიის რეკონსტრუქცია, ბერძნული სახლი მტკვრის სანაპიროზე, ღია სამლოცველო მცხეთაში და სხვა. ვაჟა ორბელაძის ავტორობით დაპროექტებული და აშენებულია შენობა-ნაგებობები რუსეთში, შვეიცარიაში, სამხრეთ აფრიკაში. მის სახელს უკავშირდება სიღნაღის, მცხეთის, ბათუმის, თელავისა და სხვა ქალაქების აღდგენითი სარეკონსტრუქციო პროექტები.

წავიდა ჩვენგან მართლაც დიდი პროფესიონალი, შესანიშნავი პიროვნება, დიდი სამეგობროსა და ოჯახის თავკაცი. ღმერთმა ნათელში ამყოფოს მისი სული.

სკოლებში COVID-19-ის პირუსის გავრცელების მარკინეპული კვლავ სტაბილურია

ბასული ერთი კვირის მონაცემის მიხედვით, საქართველოს მასშტაბით შემცირდა დისტანციური სწავლებაზე გადასული სკოლების რიცხვი. ბოლო შვიდი დღის მონაცემებით, დისტანციურ სწავლებაზე იმყოფება 108 სკოლა და 369 ცალკეული კლასი.

საქართველოს მასშტაბით დისტანციურ სწავლებაზე იმყოფება რისკის ჯგუფის 115 მასწავლებელი, რაც გასული კვირის მონაცემთან შედარებით საგრძობლად შემცირებულია. ბოლო შვიდი დღის განმავლობაში, კორონავირუსი დაუდასტურდა მასწავლებლების 0.8%-ს, ხოლო მოსწავლეების – 0.3%-ს. ამ ეტაპისთვის აცრილია მასწავლებელთა და სკოლის ადმინისტრაციის წარმომადგენელთა 71%.

საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების სამინისტრო სკოლებში Covid-19-ის ვირუსის პრევენციის მიზნით აქტიურად მუშაობს სხვადასხვა მიმართულებით. ასევე ინტენსიურად მიმდინარეობს Covid-19-ზე მასწავლებელთა ტესტირება. სკოლებში მაქსიმალურად დაცულია ჯანდაცვის სფეროს რეკომენდაციები და შექმნილია უსაფრთხო გარემო. ამ პროცესს მონიტორინგს საგანმანათლებლო რესურსცენტრებისა და სამინისტროს წარმომადგენლები უწევენ.

ყალბისეპნელი კლინიკის ღირებურობი და ექიმი დააკავეს!

საპარტოველოს სახელმწიფო უსაფრთხოების სამსახურის ანტიკორუფციული სააგენტოს თანამშრომლებმა, გატარებული ოპერატიული და საგამოძიებო მოქმედებების შედეგად, კომერციული მოსყიდვისა და ყალბი ოფიციალური დოკუმენტის დამზადება-გასაღების ფაქტზე მე-4 სამედიცინო ცენტრის დირექტორი და ამავე ცენტრის ექიმი დააკავეს.

სუსის ინფორმაციით, გამოძიებით დგინდება, რომ აღნიშნულმა პირებმა, კონკრეტული თანხის სანაცვლოდ, დაამზადეს მოქალაქის კოვიდსაინააღმდეგო „ფაიზერის“ ვაქცინით აცრის დამადასტურებელი ყალბი საბუთი. უსაფრთხოების სამსახური მოუწოდებს მოსახლეობას, თუკი ანალოგიური ხერხით დარეგისტრირებული არიან დაავადებათა კონტროლისა და საზოგადოებრივი ჯანმრთელობის ეროვნული ცენტრის ოფიციალურ ვებ-გვერდზე და კანონით დადგენილი წესით არ აქვთ გავლილი ვაქცინაცია, ნებაყოფლობით გამოცხადდნენ საგამოძიებო ორგანოში.

„გამოძიებით დგინდება, რომ აღნიშნულმა პირებმა, კონკრეტული თანხის სანაცვლოდ, დაამზადეს მოქალაქის კოვიდსაინააღმდეგო „ფაიზერის“ ვაქცინით

აცრის დამადასტურებელი ყალბი საბუთი და უკანონოდ დაარეგისტრირეს დაავადებათა კონტროლისა და საზოგადოებრივი ჯანმრთელობის ეროვნული ცენტრის ოფიციალურ ვებგვერდზე, რის შედეგადაც მოქალაქე, რომელსაც არ ჰქონდა

გავლილი შესაბამისი იმუნიზაცია, აღირიცხა აცრილად. შესაბამისად, მიენიჭა სახელმწიფოს მიერ კოვიდრეგულაციის ფარგლებში დადგენილი შეღავათები.

გარდა სხენებული ეპიზოდისა, გამოძიების ფარგლებში მოპოვებული მტკიცებულებებით დასტურდება, რომ ქმედება არ ატარებდა ერთჯერად ხასიათს და ბრალდებულები სისტემატურად ასორციელებდნენ არავაქცინირებული პირების ჯანმრთელობის ეროვნული ცენტრის ვებგვერდზე რეგისტრაციას, ყალბი დოკუმენტების დამზადება-გამოყენების გზით.

ამჟამად მიმდინარეობს სხენებული პირების იდენტიფიცირება და პარალელურ რეჟიმში ტარდება ინვენტარიზაცია მე-4 სამედიცინო დაწესებულებისთვის გადაცემული ვაქცინის ხარჯვის კანონიერების დასადგენად“.

მუვილობით, ნანა დეიდა!

ჟორდანის ინსტიტუტის კოლექტივს გამოაკლდა ძირძველი თანამშრომელი, არაჩვეულებრივი პიროვნება ნანა სომასურიძე, რომელმაც თავისი ხანგრძლივი საქმიანობის პერიოდში არაერთ უშვილო ოჯახს მიანიჭა შვილის ყოლის სიხარული.

იგი გახლდათ უდიდესი ინტელექტის, კულტურის, პასუხისმგებლობის მქონე, ღრმად მორწმუნე ქალბატონი, თავისი საქმის ბრწყინვალე სპეციალისტი, ერთგული ადამიანი და კოლეგა.

ჩვენი გუნდისთვის და, ზოგადად, დარგისთვის დიდი დანაკარგია ნანა სომასურიძისნაირი პროფესიონალის გარდაცვალება.

ჟორდანის ინსტიტუტი მადლობას უხდის მას ყველაფრისთვის, რაც კი მას ინსტიტუტისთვის გაუკეთებია. ვუსამძიმრებთ მის ოჯახს.

მშვიდობით... მარადიულ სასუფეველში დავანებულო, ჩვენო საყვარელო ნანა დეიდა...

ყოფილი საქართველოს მთავლიტის თანამშრომლები მწუნხარებით იუნყებიან

ვახტანგ ჩაფიძის

გარდაცვალებას და თანაუგრძობენ განსვენებულის ოჯახს.

ბასულ კვირში CO-თი ინტოქსიკაციით 4 ადამიანი გარდაიცვალა

– ამის შესახებ ენერგომომუდსემნმა სალომე ვარდიაშვილმა განაცხადა. მისივე ინფორმაციით, გარდაცვლილებს შორის ორი უცხოეთის მოქალაქე იყო, ერთი კი მცირეწლოვანი.

„CO-ს გაფრთხილება, მიმდინარე კვირას უცხოეთის 2 მოქალაქე, ასევე მცირეწლოვანი და დედა გარდაიცვალა. არ ყოფილა აფეთქება ან მასშტაბური შემთხვევა, არამედ, მოხდა გაფრთხილება, რაც იმას გულისხმობს, რომ შიდა ქსელზე დარღვევები არსებობდა. ფართო განთავსებული იყო სასიკვდილო შედეგის მქონე დანადგარი. ქსელი იმ დონეზე იყო მონყობილი, რომ გარდაუვალი იქნებოდა ასეთი შედეგის დადგომა. მოქალაქეებს განსაკუთრებული სიფრთხილისკენ უნდა მოეწოდებინათ“ – აღნიშნავს ვარდიაშვილი.

ენერგომომუდსემნის თქმით, CO ყველაზე საშიში ნივთიერებაა და ადამიანს წამებში კლავს. CO-თი ინტოქსიკაციის თვალსაზრისით სახიფათო ზონებს მიეკუთვნება ნახალადევისა და სამგორის რაიონებში არსებული კერძო ტიპის დასახლებები. ასევე, სახიფათო ზონაა ნავთილის დასახლება, სადაც კუსტარული ქსელებია მონყობილი.

„საქართველოს ჩესპულიკაში“
ვაჟა ფხაველას ქ. №48
599 79-76-79; 568 82-09-84

ი. ჟორდანისა და ა. სომასურიძის რეკონსტრუქციული ინსტიტუტი
აბრძელებს მუშაობას მისამართზე-თიანეთის მღვიმის, 13 ა. VIII სართული. ტელ. 224 00 99; 224 00 98.
მალე გაიხსნება ქირურგიული და ინ ვიტრო განყოფილება. ბისურვათ ჯანმრთელობას!

